سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

hep şey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 6 Zilkade
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 29 Ekim 1976

SAYI: 44 / BEŞ LİRA / BİR D.M.

Necmeddin Erbakan diyor ki: «Gelsinler hesaplaşalım»

İHANET ÇIBANI

ALİ TOP AT!
AT..AT.. YAT!
YAT..YAT.. UYU!,

Almanya postası...

BİRKAÇ haftadanberi Almanya'daki kardeşleri mizle hasbihal edemediğimiz için müteessiriz. Münderecatımızın çokluğu yüzünden buna imkân bulamadık. Bu sebeple, birikmiş olan mes'elelere kısaca temas edelim:

1 — Bazı kardeşlerimiz hâlâ bize banka aracılığıyla abone bedeli göndermektedirler. Bunun pek çok mahzuru olduğunu evvelce tekrar tekrar yazmıştık. Yeniden abone olan veya abonesi dolan ve onu yenilemek isteyen kardeşlerimizin havalelerini SEBİL'imizin Almanya mümessillerinden HASAN DAMAR adına açılmış bulunan posta çeki hesabına göndermelerini ehemmiyetle rica ederiz. Havale şöyle yapılmalıdır: HASAN DAMAR

Postscheckkonto Nr. 37938 - 300 Hannover.

2 — Sevgili okuyucularımızın belki dikkatlerini çekmemiştir, zannına bu posta çeki numarası gazetemizde birçok defalar gözden kaçan bir hata neticesi olarak yanlış dercedilmiştir. Bu bakımdan gazetemize abone toplayan kardeşlerimizden bazıları havalelerinde yanlış numarayı kullanmak durumunda kalmışlardır. Bütün Almanya'daki kardeşlerimizin tashih edilmiş ve tekrar yukarıya çıkarılmış bulunan posta çeki numarasına dikkatlerini çekeriz.

3 — Evvelce SEBİL'in Almanya'daki faaliyetleri ile alâkalı her türlü şikâyetlerin:

Seyfi ŞENOĞLU

6230 ESCHBORN/Taunus -Liebigweg 5

adresine yapılmasını bildirmiştik. Şimdi ise Seyfi Şenoğlu kardeşimiz, mukaddes «HAC» farizasını ifa etmek üzere Almanya'dan ayrılmış ve Türkiye'ye dönmüş bulunmaktadır. Bu itibarla şikâyetlerin Hac mevsimi nihayetine kadar, İstanbul'daki idarehanemize yapılmasını rica ederiz.

4 — Almanya'daki abonelerimize cild kapaklarını «Parasız olarak» verdiğimizi bildirmiştik. Bazı kardeşlerimiz idarehanemize mektup yazarak cild kapağı istemektedirler. Ağır posta masrafları sebebiyle buna imkân bulamadığımız için müteessiriz. Ancak, Almanya abonelerimizin kendilerine bir cemle olarak vaadettiğimiz cild kapaklarının hakları mahfuzdur. Bunu Türkiye'ye gelişlerinde idarehanemizden resen alabilir veya aldırabilirler. SEBİL, bugüne kadar okuyucularına verdiği her sözü tutmuş ve yerine getirmiştir. Bu mes'elede de aynı dürüstlükle hareket edeceğinden asla şüphe edilmemelidir.

SEBİL, iman davasının ateş hattında hizmet görmek isteyenlerin gazetesidir. Yazarı ve okuyucuları ile O, bir «cephe gerisi» kurumunun esiri ve İslâm adına yükseltilmiş metin müdafaa burcudur. Bu burcu, kavlen ve fiilen takviye etmek cihad aşkı taşıyan mü'minler için ne mevkidir ve ne şerefli bir hizmetdir.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve afveti bütün ihtişamı ile üzerinizde daim olsun, aziz gurbetzede okuyucularımız...

Sebil

Fiatı: 15 lira.

Toptan istiyenlere tenzilath...

İsteme Adresi: Bahar Yayınevi, Beyazsaray Kitabçılar Çarşısı No: 25 - Bayezid. İST

VEYA:

Ahmet Selâmi P.K. 22
Bostancı — İST.

AHMET SELÂMİ

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Tenkidler

Muhterem okuyucularımız,

Hamdolsun, bir zamandır devam eden abone aksaklıklarına dair mektupların arkası kesildi de, nihayet gazetemizin hâli, istikbâli üzerine lûtfedip yazdıklarınıza eğilmek imkânı hasıl oldu. Birikmiş mektubları alıp müşterek tenkid ve temennileri tesbite çalıştık. Hülâseten şunlar:

1 — Gazete teknik şekil bakımından ferahladı ama, muhteva eski hacmini kaybetti.

2 — Tefrikalar çok uzun devam ediyor. Her sayı daha bol vermenin imkânı yok mudur? Meselâ sayfa adedini artırsanız..

3 — Fıkra muharrirleri niçin taze haberlerin tenkid ve tahlilini yapmakta gecikiyorlar. Bir mühim hadisenin üzerinden 15 gün geçtikden sonra ele alınması mahzurlu olmuyor mu?

4 — Refiklerimiz gibi sayfa açıp, okuyucu mektuplarını tek tek cevaplasanız...

Bu istek ve temennilere birkaç cümle ile cevap verelim: Aziz kardeşlerimiz, «muhtevanın eski hacmini kaybetmesi» mes'elesi bilhassa gazetemizin teknik tarafını omuzlayan arkadaşlarımızca hayretle karşılanıyor. Çünki, onlar vazifeye başladıktan sonra yer verilmeyen herhangi bir yazı olmamıştır. Takviye edildi ama, eksilme hayır...

Tefrikaların uzun olmasına gelince. Doğru. Fakat, bu yazı dizilerinin ne kadar alâka çektiği de yine mektuplarınızdan belli oluyor. Onlara daha fazla sayfa ayırmamız ise şimdilik imkânsız. Sayfa adedi artınca, bu mümkün fakat, sayfa artırma mes'elesi hâlen üzerinde düşündüğümüz bir mevzu..

Fıkra muharrirlerinin taze haber takibinde gecikmeleri hususu ise, içinde bulunduğumuz teknik şartların tezâhürüdür. Malûm olduğu üzere Mustafa Yazgan Bey Ankara'dan, Sadık Özaslan Bey Kütahya'dan yazılarını gönderiyorlar. Selâhaddin Eş kardeşimiz ise cidden büyük bir gayretle hem günlük gazete yazılarını hem Sebil'deki köşesini yetiştirmeye çalışıyor. Ahmed Selâmi Bey ise, farkeddiğiniz gibi seçtiği mevzuu titizlikle ve derinine nüfûz ederek yazmanın prensibi ile hareket ediyor. Cemil Meriç üstâdımızın fikradan ziyade ilmî makaleleri gazetemizde yer almaktadır. Ve galiba, bu yazıları en geniş şekilde takdim edişimizden de memnunsunuz.

Refiklerimiz olan haftalıklar gibi okuyucularımız için sayfa açıp oradan mektuplarını cevaplandırma, tabiî ki mümkün bir teklif. Ne var ki, bu sayfa ededi içinde böyle bir tercihde bulunmak kâbil değil.

Şimdi, gelelim diğer anlatacaklarımıza; Muhterem okuyucularımız, biliyorsunuz daha evvel rica etmiş ve yayınlanması istenilen yazıların tek daktilo sayfasını geçmemek kaydıyla ve mektub zarfının üzerine «OKUYUCU KÜRSÜSÜ» ibaresi konularak gönderilmesini istemiştik. Aynı şekilde abone ile alâkalı olan mektublara «ABONE», hususi mahiyetdeki mektuplara «HUSUSİ» ibaresi konulması, zarfların mes'ul arkadaşlarımızca daha kolay tasnif ve değerlendirilmesini sağlayacaktır.

Bu vesile ile, abone aksaklığı esnasında gazetemizin bazı nüshaları kendilerine gelmeyen abonelerimizin mümkünse sayı numaraları ile birlikte sarih adreslerini de yazarak bildirmelerini rica ederiz. Eksik gazeteleri bir sıra dahilinde gönderilecektir.

Ayrıca bu sayımızla birlikte abonelerimize ofset tekniği ile bastırdığımız gayet mânâlı bir tablo hediye etmekteyiz.

Çıktı!

VELİLER ORDUSUNDAN

333

— HALKADAN PIRILTILAR —

Necip Fazıl

Umumî Dağıtım — Ank. Cd. 85/İST.

DERGÂH KİTAPÇILIK A. Ş.

Küfrün ikinci kekemelik devri

Kadir Mısıroğlu

Beşerin saâdetini iki cihan ufku içinde gerçekleştirmek gâyesini güden ve bu istidat cihetinden dünya görüşü ile kıyas-ı kabil olmayan İslâm'a cephe alan mürtedlerin ilk hareketleri bir nevi kamuflâjla ortaya çıkmıştı. Bu yüce dinin o gün için karşı çıkılmaz itibarına açıkça cephe alamadığı için zâhiri bir taraftarlığın arkasına saklanarak bâtında dehşetli bir haçlı kinini tezgâhlayan bu kadronun su yüzüne çıkan ilk hareketleri «Tanzimat» dır. İslâma sahte bir bağlılık ilânı ile başlayarak O'nun muhalled (ölümsüz) prensiplerini alttan alta zaafa uğratıp mer'iyetden kaldırma çığrını açanlar bunlardır.

Kendilerini istihlâf edenler de uzun zaman aynı metodu kullanmışlardır. Devletimizin ölüm fermanını imzalayan İttihat ve Terakki Komiteleri bile, zâhirde İslâm'a ve hattâ devrin padişahına bağlılık ifâde eden çeşitli beyanların arkasına saklanmışlardır. Bu devirler, küfrün kendi muhtevasını ortaya koyarak onu resmen ve alenen iddia ve ifâde için gerekli nefs itimadına mâlik olamadığı devirlerdir. Bu yüzden Cemil Meriç Bey'in yerinde bir tâbirle «müstağripler» veya «garbın yeniçerileri» dediği, kalbi İslâm'dan inhiraf etmiş ve muharref Hıristiyanlığın bâtıl telâkkileriyle işbâ haline gelmiş bulunanlar, Türk garplılaşma hareketleri tarihinde -tâbir câizse- küfrün birinci kekemelik devrine vücud vermişlerdir.

Gerçekten eski müstağripler, İslâm aleyhtarı fikirlerini eksериya kekeme bir üslûpla ortaya koyuyor ve düşüncelerini - kendilerince tâviz sayılmak lâzım gelen- birtakım aldatıcı İslâmi elfaz ile süslüyorlardı. Bunun tek misali Tanzimat Fermanı'nın Besmele-i Şerife ile başlatılmış olması değildir.

Müteveccih bulunduğu istikamete dikkat edilmediği takdirde, bir şeyin başı ile sonu birbirine pek benzer. Hattâ denilebilir ki, herşey dönüş noktasından sonra, çıkışta çizdiği hattı tersinden bir kere daha tekrarlar. Bu yüzden aynı vasıf ve noktada iki kere görünür.

ZİHİNLERİ İslâm'a karşı tatmin olmaz bir husûmet ile doldurulmuş ve kalplerini ilhâd murdarından koruyamayan bedbahtlar kadrosunun Türk Milleti'ni nev-i şahsına münhasır dünya görüşünden uzaklaştırmak için giriştikleri hareketin bugün arzetdiği seyir, onun yükseliş ve ilerleme devrini ikmal ederek başlangıçdaki çizgiyi tersinden tekrara yöneldiğini göstermektedir. Hakikaten üslûb itibariyle küfür, yine ilk teessüs devrindeki gibi ikinci bir defa kekemelik vasfını kazanmış bulunmaktadır. Yine, Hücumlarında İslâm'a alenen cephe almak yerinde, O'na karşı zâhiri ve aldatıcı bir taraftarlığın arkasına saklanarak birtakım -ancak ehlince anlaşılabilen- kelimelerin delâletlerinden istifade sûretiyle maksadlarını ifade etmeye çalışmaktadırlar. Zira, müslümanlar siyâsetden ticârete kadar hemen her sahada budanmış bir fidanlık gibi gür bir gelişme içindedir. Bu gelişmeden ürküldüğü ve sözde de olsa yürümekte bulunan demokrasi sebebiyle halkın elindeki reyi kullanışına tesir edeceği hesabıyla husûmetlerini yeniden kamufle etmek ihtiyacını duymaktadırlar. Bu kamuflâjın hal-i hazır vasıtaları arasında «*çağdışılık*» ve «*temokratik nizam*» kelimeleri en çok istimal olunanıdır.

Bugün 163. Madde dolayısıyla hâlis bir mü'min intibaı uyandırmak gayretleri içinde gözüken Demirel 1969 yılında Erzurumda vâki bir seçim konuşmasında «Bu memleketde teokratik devlet kurmak isteyenler vardır. Fakat, devletin gücü onların kafasını kırmaya kâfidir.» demiştir. Bu takdiğin teşhisinde ibretamiz bir misale olan bu sözlerin hatırlanmasında saymakla bitmez faydalar vardır. Yalnız bu misal bile İslâm aleyhtarlarının müslümanların hergün artan güçleri karşısında nasıl eğilmek ve kendilerini saklamak mecburiyetinde kaldıklarını açıkça ortaya koymak için kâfidir.

Şu mahûd 163. madde Türkiyede teokratik devlet kurmayı önlemek üzere va'zedilmiş değil midir?!

Teokratik devletden maksadın «İslâmî devlet» olduğu izahdan vârestedir. Zira, İslâm'dan gayrı hiçbir dinin ictimâî nizam va'zetmek kasdı ve gâyesi yoktur. Demirel bu beyanı ile Yahova şâhidlerini hedef ittihaz eylemiş olduğunu söyleyemez ya...

DEMİREL'in bu kamuflâjdan daha ileri bir hareketle İslâm taraftarı görünmeye meyletmesinin sâlki yaklaşan seçimler ve Müslümanların hergün biraz daha kuvvetlenmekte bulunmalarıdır. Fakat siyaset pazarında O'ndan geri kalarak hâlâ aynı kamuflâjla ihticac edenler vardır. Bunların başında da bir gün ak dediğine, ertesi gün kara demekte beis görmeyen Ecevit gelmektedir. Hakikaten Kanun-u Medenî'nin 50 yıldönümü dolayısıyla yapılan konuşmalar ve neşredilen tebliğler, kalpleri karanlık küfürle katranlaşmış mürtedlerin İslâm aleyhtarlığını bir kere daha izhar ve ifadelerine imkân vermiştir. Bu vesile ile Türk Matbuatında arz-ı endam eden beyanatlar arasında Ecevit'in bir cümlesi küfrün işâret eylediğimiz kamuflâjına en yeni bir misal teşkil etmiştir. Ecevit, Kanun-u Medeni için düzenlenen sempozyuma (münakaşalı toplantı) gönderdiği mesajda:

«... Bugün ülkemizde gittikçe daralan bir çevre çağın gerçekleri ve toplumsal gelişme karşısında son direncini ortaya koyuyor..» demektedir. Bu sözlerde yer alan «çağın gerçeklerine karşı son direnme» ibâresi doğrudan doğruya İslâmî harekete mâtufdur. Ecevit'in yahudi defterine dönmüş bulunan hesapları sebebiyle, karşı olduğu İslâm'ı telâffuz edemiyerek böyle bir kamuflâj yoluna gittiği muhakkakdır.

Yeni CHP kardosunun elinde zirve noktasına varan bu «İslâm aleyhtarlığında kamuflâj devri» de sona ermek üzeredir. Küfrün bu ikinci kekemelik devrini «sükût ve teslimiyet devri» tâkib edecektir! Müslümanlar derlenip toparlanmaya devam ettikçe iman davasının tersinden galebesini ifade edecek olan bu devrin idraki da gecikmeyecektir!. Elverir ki, mü'minler ecdadları gibi cihad aşkıyla yeniden kanatlansınlar ve böylece teşekkül etmekte bulunan safları sıklaştırsınlar.

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

44

İsmet Paşa, Başvekillikten rahatsızlığı ve istirahate ihtiyacı olması dolayısiyle alınıyordu ama

«HASTA» PAŞA BRIÇ PARTISINDE

YAKUP Kadri Karaosmanoğlu adı geçen hatıralarında İsmet Paşa ile Mustafa Kemal Paşa arasında İngilizler tarafmdan M. Kemal Paşa'ya verilmiş olan «*DİZBAĞI NİŞANI*» (İngiliz Krallığının en büyük nişanıdır) dolayısıyla geçen münakaşayı nakletdikten sonra İnönü'nün işi tatlıya bağlama hususundaki gayretlerini anlatıyor.

«Politika'da 45 yıl» dan okumaya devam ediyoruz:

«Bundan başka, gene hatırladığıma göre, Maarif Vekilliğinde bir değişiklik yapma lüzumu öteden beri bahis konusu olmakta idi. Çünki, vaktiyle Harbiye Mektebi'nde Mustafa Kemal'e hocalık etmiş olan emekli Miralay Esat Bey, yaşının hayli ilerlemiş bulunması yüzünden milli eğitimle ilgili reformların uygulanmasında gereken hamleyi gösteremiyordu. Bu hamle, ancak, genç, enerjik ve yüzde yüz devrimci bir Bakandan beklenebilirdi ve Atatürk de bütün bu vasıfları Reşit Galip'te bulmuştu.

Evet, Maarif Vekilliğindeki değişiklik bahsi hiç de İsmet Paşayı «gaflet uykusu»ndan uyandırılırcasına ânî ve fevrî bir şekilde ortaya atılmış değildi. Bunun «evveliyatı» ndan Başvekilin, herhalde bizden daha çok bilgi sahibi olması lâzım gelirdi. Hattâ sözü geçen telgraf çekilmezden önce, Atatürk'le sofrada hazır bulunan Esat Bey arasında cereyan eden bir konuşmadan anlamıştım ki, bundan Esat Beyin de haberi vardı. O konuşmanın şu şekilde cereyan ettiğini hatırlıyorum:

Atatürk: «— Hocam,» demişti, «siz çok yoruldunuz. Sanırım ki, bir müddet dinlenmeye ihtiyacınız var. Şimdiye kadar büyük bir muvaffakiyetle gördüğünüz ağır vazifeyi genç arkadaşlardan birine bırakmak zamanı gelmiştir.»

Esat Bey, hiçbir şaşkınlık veya teessür alâmeti göstermeksizin:

«— Teşhisiniz çok doğru paşam; bir müddet istirahata muhtacım.»

Ve bunun üzerine Atatürk:

«Şu halde kendinize 'halef' olarak -meselâ şu sofrada bulunanlar arasında- kimi intihap edersiniz?» diye sorunca hiç tereddüt etmeden:

«— Reşit Galip Beyi, Paşam!» cevabını vermişti.

Yalnız bu konuşmadan anlayabiliriz ki, İsmet Paşa, o gece, Atatürk'ün tepeden inme kararıyle karşılaşmamıştır ve o serzenişli telgrafını ancak başka sebeplere atfedebileceğimiz bir kırgınlığın tesiri altında yazmıştır. Bu sebeplerin de neler olabileceğini tahmin etmek, yukarıda bahsi geçen Yalova hâdiselerinden sonra, pek güç olmasa gerektir. Belli ki, İsmet Paşa o vakitten beri Başvekillik otoritesinin gittikçe sıyrılmakta olduğunu seziyordu.

Meselâ, takibetmek istediği ekonomik politikada İktisat Vekili ile anlaşmamazlıklarının devam edip gitmekte ve arasıra ona birtakım tavizler vermek zorunluğuna katlanmakta olduğuna şüphe yoktu.

Öte yandan, Atatürk'ün etrafında bulunanların kendisi aleyhindeki tahrikleri de sona ermiş değildi. Bunlar, ikidebir Kâğıt Fabrikası işini andıran meselelerle onu tedirgin etmekten hâli kalmıyorlardı.

Nitekim, günün birinde, o çeşit davranışlar İsmet Paşanın çoktan beri kabaran sabrını taşıracak ve onu Atatürk'ün sofrasında herkesin bildiği esef verici bir hâdise çıkarmaya sevk edecekti.

Ben, o sıralarda Prag Elçiliğinde bulunduğum için kendimi bu hususta bilinenden fazla tafsilât vermeye yetkili saymıyorum. İsmet Paşanın, yukarıdan beri anlattığım bazı kırgınlık ve hırçınlık gösterilerine rağmen Atatürk'e meydan okurcasına bir harekette bulunabileceğine ve böyle bir olay yüzünden Başvekillikten düşürüleceğine o kadar ihtimal vermiyordum ki, Dışişleri Bakanlığının «Başvekil İsmet İnönü, rahatsızlıkları sebebiyle, bir müddet istirahata muhtaç olduklarından yerlerine 'vekâleten' İktisat Vekili Celâl Bayar tayin edilmiştir» şeklindeki bir şifre bildirisine, harfi harfine inanmış ve İsmet Paşaya çektiğim bir telgrafta sadece hastalığından duyduğum teessürü ifade etmiştim. Hattâ birkaç zaman sonra Celâl Ba-

● *Mustafa Kemal Paşa ile İsmet Paşa arasındaki gergin hava «başvekillik» meselesiyle daha da açıklığa kavuşmuş oluyordu.* *(Sebil Arşiv)*

yar'ın başvekilliğe «asaleten» tayin edildiğini gene aynı kanaldan haber alınca hastalığının «bir müddet istirahat» la geçmeyecek kadar ağır olduğuna hükmederek büyük bir merak ve endişeye düşmüş ve İsmet Paşanın bana, üstüste iki mektup yazarak, verdiği teminatla yetinemeyip, bir aylık iznimi kullanarak, Ankara yolunu boylamıştım.

Lâkin, Ankara'ya geldiğimde bir de ne göreyim! İsmet Paşa, Anadolu Kulübünde bazı milletvekilleriyle bir Bridge partisi yapmakta değil mi? Hemen yanına gittim, «Beni çok meraka düşürdünüz. Hasseten sizi görmeye geldim.» dedim. İsmet Paşada ve yanındakilerde bir şaşkınlık, bir bana yan yan bakış, bir dudaklarda belirmek üzereyken donuveren gülümseme!... Bu hal karşısında, ben, işimi gücümü bırakarak tâ Prag'dan kalkıp gelişime bin pişman olmuştum. Kaldı ki, buna da hiç lüzum yokmuş. İsmet Paşa ne hasta imiş, ne de pek fena bir durumda. İşte, önümde sapsağlam oturuyordu.»

(Politikada 45 yıl S. 129 - 135)

SEBİL YAYINEVİ
P. K. 808 İSTANBUL

- LOZAN ZAFER Mİ, HEZİMET Mİ?
- Amerikada ZENCİ MÜSLÜMANLIK HAREKETİ
- HAKİKAT NURLARI
- LAVRENS'in GİZLİ HAYATI
- MECELLE
- YANYA'DAN ANKARA'YA
- RUS İHTİLALİ VE YAHUDİLER
- BÜYÜK İSLÂM TARİHİ
- MES'ELELER
- OSMANOĞULLARI'NIN DRAMI
- ERMENİ MEZÂLİMİ
- YUNAN MEZÂLİMİ
- MOSKOF MEZÂLİMİ -Cild I-
- MOSKOF MEZÂLİMİ -Cild II-
- SARIKLI MÜCÂHİDLER
- İMAM ŞÂMİL
- SULTAN VAHİDEDDİN
- SULTAN VAHİDEDDİN
- İSLÂM AİLE HUKUKU
- ANADOLU SAHABELERİ
- MEDİNE MÜDAFAASI
- ARAPÇA
- DİNİ MÜCEDDİTLER
- NAMIK KEMAL
- BÜYÜK MAZLUMLAR
- KIZIL ALFABE
- HACI MURAD
- YAHUDİ
- MUSUL MESELESİ VE IRAK TÜRKLERİ
- MACAR İHTİLÂLİ
- PERTEV BEYİN ÜÇ KIZI
- İSLÂMİYET VE MİLLETLER HUKUKU
- İslâm nazarında DOĞUM KONTROLÜ
- Kuva-yı Milliye'nin Kadın Kahramanları

TÜRKÇESİ — Ahmed SELÂMÎ

Korutürkün «Şeriata karşı değilim» demesi üzerine(6)

REİSİCÜMHUR Sayın Fahri Sâbit Beyefendinin geçdiğimiz ay İstanbul'da Süleymâniye Câmii Şerîfini ziyâretinde verdiği beyânâtın, «Şerîata karşı söylenecek hiçbir sözüm yok» hükmü ile ŞERÎAT mevzuuna müsbet ve yeni bir bakış zâviyesi kazandırmasını temennî ve arzu ederiz. Şübhe edilemez ki bu temennî ve arzu samimiyetle «müslümanım» diyen herkese âiddir. Zîrâ şu kadarı Türkiye'ye has pek acı bir vâkıadır ki, ateist, mürted, mason, komünist ve hulâsa topyekûn münkirler, İslâmiyet ile müterâdıf bir ma'nâsı da bulunan ŞERÎAT mefhûmunu, en az yarım asırdır millete rağmen en büyük (düşman hedef) ittihâz etmişlerdir. Adı geçen putlu ve mutlu azınlık (ekalliyet) doğrudan doğruya Mukaddes dînimiz Müslümanlığa hücûm edip de milletin kendilerini «kâfir» olarak damgalamasından ve mahkûm etmesinden korktukları her zaman ve mekânda, «dîn, İslâm, Müslümanlık» gibi ma'nâsı herkes tarafından apaçık bilinen mefhumlarla ortaya çıkmak istememişlerdir. Allah'a karşı olan münkirler, Allâh'ın irâdesi ve nizâmı demek olan (yüce dînimiz İslâmiyyet'e) saldırmayı, başka kelimeler, zamirler, atıflar vs. lerle yürütmüşler ve hâlen de yürütmektedirler. Meselâ bu cümleden olarak en ziyâde kullandıkları kelime «ŞERÎAT» dır veya terkîb, «ŞERİAT DÜZENİ» dir. Bu kısımdaki münkirler müslüman bir milleti rencîde edip kırmakdan çekinmeyen; kâfirliğini ilân etmekden pek o kadar korkmayan; cür'etkâr ve mütecâviz, aynı zamanda da haydsız bir tabakadır. Bunlar aşağı yukarı sâbit, dolgun, olgun ve uygun bir kasa, masa, makâm, ünvan, gelir, rahat, konfor, loca ve hücre te'mîn etmiş olup; millete şirin görünmekle elde edebilecekleri fazlaca bir emelleri kalmıyan putlu ve mutlu azınlıkdır (ekalliyetdir.)

Halbuki millete şirin görünmekle, elde edebileceği daha pekçok makamlar, paralar, kasa ve masalar, rütbe ve nişanlar v.s. ler bulunan kâfirlerimiz ise, mukaddes ve muazzez Dînimiz İslâmiyyet'e, ma'nâsı daha sisli - puslu bilinen veya delâletleri sığ halk tabakalarında hemence fehmedilemiyen veyahut te'vîle müsâid kelimelerle saldırıp horlamaktadırlar. «Teokrasiye karşıyız, aşırı sağa söyleyiz, ümmetçilere böyleyiz, ortaçağ nakilcilerinin hasmıyız, vs.» diyenler de, bu gruba dahil olanları teşkîl ederler.

● Bizim bahis mevzuu etmeye çalışacaklarımız, İslâmiyete ŞERÎAT kelimesini veya ŞERÎAT DÜZENİ terkîbini kullanarak horlayan münkirlerimizdir. Biz bu gruptakiler hakkında, sıhhatli ve hiç kimsenin inkâr edemiyeceği hükümlere varmak için evvelâ ŞERÎATIN ne demek olduğu üzerinde durduk. Geçen 5 yazımızda, eserlerinden iktibaslar yapmak sûretiyle kendilerine mürâcaatda bulunduğumuz zevât, cümhûriyet devrinde eserler vermiş; kimisi îmânı kurtarmak, kimisi ŞER'İYYE VEKİLLİĞİ veya Diyânet Reisliği yapmak gibi işlerle iştihâr etmişlerdir. Biz bilhassa böyle zevâtın eserlerine mürâcaat ediyoruz ki, cümhûriyet devri ile ortaya çıkan ŞERÎAT düşmanlığına, gene cümhûriyet devrinde VEKİLLİK, Diyânet Reisliği veya hâlen üniversitede profesörlük yapan zevâtın eserleri hakemlik yapmış olsun!

YAZILANLAR apaçık ortada olduğu halde sorarız: ŞERÎAT demek, bir kısım din mütehassısına göre İslâm dînînin tamâmı, bir diğer kısmına göre de Mukaddes dînimizin muayyen bir cüz'ü değil midir? Her iki halde de ŞERÎATIMIZA horlayan, onu beğenmiyen ve onu tasdîk etmiyen; doğrudan doğruya yüce dînimiz İslâmiyete horluyor, onu beğenmiyor ve onu tasdîk etmiyor demek değil midir? Böyle olunca da İslâmiyet'e horlayan, onu beğenmiyen ve onu tasdîk etmiyen, o yüce dînin kânunları karşısında müslüman mıdır kâfir mi?

İşte Mukaddes Şerîatımıza en küçük horlayışın ve yan bakışın bile neticesi...

Bu millet en az 1000 senedir ŞER-Î ŞERÎF demiş ve mukaddes ŞERÎATINI yani dînini başında taşımış olsun da, sonra da ŞERÎATINA zerre kadar yan bakanı müslüman yani kendinden kabûl edip kâfir bilmesin!. Bu, bizzat İslâm'ın emri olarak nasıl olur; bu, milyonda bir ihtimâlle bile olsa mümkin midir? Cümhûriyetin başında ŞERÎAT VEKİLLİĞİ de yapan Mehmed Vehbî Efendi merhûmun eserinden aldığımız parçalar meydanda olup, icâb ederse yeniden ve mükerreren ele alınıp okunabilir...

● Binâenaleyh artık dünyânın gözü önünde apaçık beyân ederiz ki, Türkiye'de ŞERÎAT kelimesi etrafında döndürülen bir kâfirlik fırıldağı vardır. ŞERİAT lâfzı vâsıtası ile, mevhûm ve muhayyel tehlikeler îcâd eden kâfirler vardır. Yirmibirinci asra girileceği bir devirde, bir takım putlu ve mutlu azınlığın kockoca bir milleti haraca kesip ona ŞERÎAT sevgi ve bağlılığını yani din ve vicdan hürriyetini çok görmesi, Afrika ormanlarında bile rastlanamıyacak kadar iğrenç bir zulüm ve iptidâilikdir.

● Cümhûriyet devrinde ŞERİAT VEKİLLİĞİ yapan bir zâtın bugün piyasada mevcut tefsîr kitabıyla da sâbitdir ki: ŞERÎAT demek MÜSLÜMANLIK demekdir. Hal böyle olunca da ŞERÎATÇIYIM demek, nasıl olur da İSLÂMCIYIM, MÜSLÜMANIM demek olmaz? ŞERÎATIN kenarına yan bakanın derhal müslümanlıkdan çıkıp kâfir hükmü ile mahkûm olacağı da, aynı eserden yaptığımız iktibaslarla apaçık ortaya konulmuşdur. Binâenaleyh her müslüman, Allah Azze ve Celli'yi, zâtı, sıfâtı, ve ef'âlinde noksanlıklardan tenzîh etdiği için, böyle bir ZÂTIN nizâmı demek olan ŞERÎAT KÂNUNLARINI ve ŞERÎAT NİZÂMINI da noksanlıklardan münezzeh kabûl etmenin; ve onlara fâik ve üstün hiçbir kânun ve nizam olamıyacağına kalben (îmân) etmenin mükellefi ve mecbûru değil midir? Aksi halde Allah Azze ve Celle Hazretlerine noksanlık izafe edilmiş olup; zât-ı ulûhiyyetini de kemâl sıfatlarıyla tanımamış bulunulmıyacak mıdır? Bunun ise Allah'ı inkâr ve küfrü müstelzim en ağır bir suç olmadığı iddia edilebilir mi?

• FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Düşmeyen Kal'e

TOPYEKÛN bir taarruzdu bu: haçın hilâle, genç bir medeniyetin ihtiyar bir medeniyete, kapitalizmin kapitalist olmayan bir nizâma taarruzu 1826 Devlet-i Aliye'nin intihar tarihidir. Yeniçeriyi topa tutan padişah beşikle beraber çocuğu da yakmıştı. Hisarlar düşüyordu birer birer. Dost düşmana karışmıştı. Ve intelijansiyamız şifâsız bir derde yakalanmış, teceddüd diye tepiniyordu.

II. Abdülhamid devri, batan bir güneşin otuz üç yıl süren pırıltısı. Meşrutiyetin mezbuhâne çırpınışları can çekişen bir medeniyeti diriltemedi. Harb-i umumi, bir kat daha derinleştirdi yaraları. Nihayet İstiklâl Savaşı... Ve yangın alevleri içinde doğan genç bir devlet. Türk kavmi o büyük imtihandan zaferle çıkmış, ateş mazinin nice levislerini temizlemişti. Ama «Pyrrhus» vari bir zaferdi bu. Teceddüd illetinden kurtulamamıştık. Ve Avrupa oyundan vazgeçmemişti. Aydınlarımız, devrilen hisarlar karşısında sevinç çığlıkları atıyordu. Düşmanın teslim alamadığı tek kale kalmıştı: hafıza yani dil. O köprü uçurulmadıkça tarihten kopmayacaktık. Yerli ve yabancı intelijansiyanın bütün emekleri boşa çıkıyor, irfânımızın uyanık ve şuurlu temsilcileri direnmekte devam ediyorlardı. Abdullah Cevdet gibi iliklerine kadar Avrupalılaşmış bir aydın bile, dil bahsinde şaşılacak bir dikkat gösteriyor, bütün İslâm kavimlerine Türkçe öğretmeliyiz diye haykırıyordu; Türkler, İslâm dünyasının dün de hocasıydılar bugün de hocası olmalıydılar. (Ağaoğlu Ahmed'e göre, din de ahlâk da değiştirilebilirdi: «milli şahsiyet denen mefhum, lisanla beraber, milletin mevcudiyet-i maddiyesi» idi.) Fakat irfânımızı tehdid eden şuurlu veya şuursuz saldırılar karşısında sesini yükselten ilk dilci Cezmi Ertuğrul oldu.

Cezmi Ertuğrul, Namık Kemâlin torunu. Ve Namık Kemâl kadar coşkun bir zekâ. «Lisan ve Edebiyatımız» ilk ve son eseri. 1917'de yayımlanmış ve hiçbir yankı uyandırmamış. Oysa bu 140 sayfalık deneme, çok ciddi bir irfâna dayanıyor. Cezmi düşünen ve düşündüren adam... Onun edebiyat alanına getirdiği yeniliklerden, ne yazık ki, kimsenin haberi yok. Çölde vaaz vermiş Cezmi... Ve semay-ı edebimizde, bir meteor ihtişamı, bir meteor hüznüyle parlayıp sönmüş. Dilimizin korkunç bir hercümerç içinde bocaladığı bu günlerde, onun dürüst ve dost sesini hatırlamağa her zamandan çok ihtiyacımız var. Dinliyelim:

«... Cemiyet sınıflara bölünürken, dil de ikiye ayrılıyor: Edebiyat dili, avam dili. Sınıflar kuruluncaya kadar, çeşitli zümrelerin konuştuğu diller henüz kesin olarak farklılaşmamıştır. Diller birlik ve saflıklarını kaybederek gelişirler.» Doğru bir tesbit ama Avrupa için. Meselâ Devlet-i aliyyede sınıf olmadığı halde kitap diliyle konuşma dili farklı. Çağdaş bir dilci şöyle diyor: «En çok kullanılan mefhumları ifâde eden bir kaç yüz kelime; aynı devirde, aynı dili konuşan insanların hepsi bu birkaç yüz kelimeyi bilir ve kullanır. Ama bunların dışında, herkesin iyice bildiği ve rahatça tanıdığı kelimelerin sayısı da mahiyeti de fertden ferde değişir, hem de geniş ölçüde değişir. Fertlerin kelime hazinesinde görülen bu farkların arkasında, fertlerin eseri olmayan bir takım farklılaşmalar göze çarpar. Bu farklılaşmalar zümrelerin eseridir. Her insan topluluğu böyle bir takım zümrelere ayrılır. Meslek, zevk, kültür, inanç birliği yalnız düşünce birliği ile kalmaz, ortak bir dil de meydana getirir. Seslerde de, gramer kalıplarında da ulu - orta değişiklik yapılamayacağına göre, bu özel dilleri birbirinden ayıran kullandıkları kelime hazinesidir. Bir zümrenin kelime hazinesinde, öteki zümrelerin kullanmadığı yahut aynı mânada kullanmadığı, aynı yankıları uyandırmayan kelimelere ve sözlere raslanır.

«Bir cemiyetteki fertler, hep aynı hayatı yaşamaz, hep aynı işi görmez. İnsanların yaşayış tarzı kelime hazinelerini de damgalar.

Şehirli için ağacın her türlüsü ağaçdır; hoş, bir düzine ağaç ismi bilse ne çıkar. Onların hiçbiri şehirli için belli bir manâ taşımaz; eninde sonunda hepsi de ağaç demektir. Orman bekçisinin veya nebatatçının kelime hazinesi, bu alanda hem çok daha zengin, hem çok daha kesindir. Hasta, doktorun kullandığı her kelimeyi anlamaz. Dâvacı, kanun adamının kelimelerini bilmez çok zaman. Aynı insan bazan birçok zümrelere birden bağlıdır.

Ve bu husûsi dillerden bir çocuğunu öğrenmiştir. Duruma göre, falan mesleğin veya filanca sporun dilini kullanır, kafasında birçok kelime kütükleri vardır.

«Bütün üyelerine aynı fikir terbiyesini veremiyen bir cemiyetle yetiştirilenler hangi çevreden gelirse gelsin - kültür farkları, kendine göre düşünce tarzları ve ifade özellikleri olan birtakım zümreler yaratır.. Aynı terbiyeden geçen, aynı dersleri okuyan bir zümreye hitab ettikleri zaman yazarlarla okuyucuları arasında bir nevi ortaklık kurulur. Aynı sözler, aynı kelimeler her ikisinde de aynı edebi metinlerin hatırasını canlandırır. Metnin mânasını herkes anlar, ama tadına kaç kişi varabilir? Tam mânasıyla özel bir dildir bu.» (Michel Le Jeune)

Demek ki, yazı dili ile konuşma dili veya çeşitli zümrelerin yazı dilleri arasındaki fark irfandan geliyor, irfandan yani terbiyeden. Her idrak bir fetihtir, zekânın fethi. Osmanlı için şiir ne bir ihtilal beyannamesiydi ne bir ilmihal. Nazım dili kalabalığa seslenemezdi. Seslenemezdi çünki bir avuç «bahtiyar» ın eğlencesiydi şiir, günaha benziyen bir eğlence, muhteşem ve şahane bir oyun. Ve her oyun gibi fatihleri rahatsız ediyordu zaman zaman. Nef'i'nin «Ben bu haletle tenezzül mü ederdim şiire/Neyleyim kurtulamam tab-ı hevesnâkimden» feryadı, o yalçın gururun, vicdan azabına benzeyen bir ifadesi değil midir?

Nesre gelince: Aşık paşa, Sinan paşa, Evliya Çelebi halkın dilini konuşurlar - tabii okur yazar halkın. Veysi ile Nergisi, mukaffa oldukları için hafızaya çivilenen iki istisna. Cezmi'ye dönelim:

«Dil, kucağında yaşadığı cemiyetle birlikte gelişir. İnsan zekâsı yeni fetihler yaptıkça, dil de yeni mefhumlarla zenginleşir. Yaşayan ve ilerleyen bir milletin dili, olduğu yerde kalmaz. Hiçbir dil ilk saflığını devam ettiremez. Dile yabancı kaynaklardan aktarılan kelimeler, o dilin öz malı olur. Atılamazlar bir daha. Biz onları çıkardık sanırız, bir de bakarız ki kısa bir zaman sonra hepbirden geri dönmüşler. Diller de cemiyetlere benzer, kendilerinde olmayan birçok şeyleri temas ettikleri medeniyetlerden iktibas ederler.»

Türk kılıcı ülkeler fethederken, Türk irfanı da mefhumlar fethediyordu. Bu cihangirliği esaret sananlar, dillerin yapısı ve tarihi hakkında hiçbir şey bilmeyenlerdir. Kelime iktibasları dili zenginleştirir, zedelemez. Dile şahsiyetini veren fonem dizileriyle gramer biçimleridir. Fransızca gazetelerin herhangi birinde şöyle bir cümleyle karşılaşabiliriz: «La star flirtait au bar avec le recordman du looping.» (sinema yıldızı barda luping şampiyonu ile kırıştırıyordu) Cümledeki bütün kelimeler İngilizceden veya Amerika İngilizcesinden alınma. Ama cümle İngilizce değil, Fransızca. Fiilin çekimi: flirt - ajt, flirt-ed değil. Yardımcı kelimelerin biçimi, cümleyi Fransızca yapıyor. Üstelik kelimelerin telâffuzu da İngilizcedekilerden çok başka, sadece yazılışları bir. (Michel Le Jeune)

İngilizcenin tarihi, onbirinci yüzyıldan önceki ses ve gramer düzeninin onbirinci yüzyıldan sonra da devam ettiğini gösterir. Normanların fethiyle İngilizceye çok geniş ölçüde Fransızca kelime girmiş, ama dil değişmemiştir. Kelime hazinesinin büyük bir kısmı Roman menşeli olduğu halde, İngilizce bir Cermen dili olarak kalmıştır.

Cezmi'yi okuyalım:

Latince kelimeler, Romalıların Britanya'yı ilk istila tarihi olan IV. asırdan itibaren İngilizceye girmeye başlar. 600 - 1000 arası, Latincenin İngilizceye yeniden sızdığı devirdir. Daha sonra Normanlar Fransızcayı getirir İngiltere'ye. Rönesansla Latince yeniden itibar kazanır. Latin kaynaklı kelimeler dördüncü defa olarak dile girer. İngilizcedeki kelimelerin üçte ikisi latin menşeli. Ama İngilizce bir cermen dilidir.. Avrupada konuşulan üç büyük dil Almanca, İngilizce, Fransız a Latinceden yalnız kelime almakla kalmamışlar, bir sürü kaide de iktibas etmişlerdir. Almancadaki üç cins, latince kaynaklı; Fransız adaki dört çekim, latincedekilerin bir devamı; İngilizcedeki nice kelimeler, çoğullarını latincedeki kurallarına uygun olarak yapar. Yalnız latince kurallara mı? Kısaca, İngilizce gibi cihanşümul bir dil de bile sayısız yaba cı kelime, bir sürü yabancı kaide mevcud. Ama bunlar hiçbir zaman onun bağımsızlığını tehlikeye düşürmez. İngilizcedeki mefhumlardan yüzde eksenden fazlasının biri Sakson, öteki Latin menşeli iki ayrı karşılığı var. Tıpkı bizim gibi. Ama İngilizler hiçbir vakit İngilizce üç dilden kurulmuştur: Latince, Sakonca ve asıl İngilizce gibi bir hikmet savurmazlar. İngilterede tek dil vardır: İngilizce. Biz ise tekrarlayıp duruyoruz: Osmanlıca üç lisandan mürekkeptir: Arapça, Acemce, Türkçe. Ne garib bir iddia. Bir lisanda üç lisan olur mu? Osmanlı Türkçesi, Türko - Tatar bir gövdeye aşılanan bir Türkçe... Kelimeler dilin hammaddesi. Dili yapan: nahiv. Ana kaideleri ayakta durdukça, o dile dünyanın bütün kelimeleri girse, bağımsızlığı tehlikeye düşmez.»

Cezmi daha da cesur: «Dilimizdeki terkiplerin bile, Arapla, Acemle büyük bir ilgisi yok. Terkipler kendi düşüncemizin, kendi ruhumuzun ifadesi. Kelimeler, kalıplar başkasının belki, ama onlara can veren kendi ruhumuz Dildeki keşmekeş yabancı kelimelerin çokluğundan gelmiyor, anarşi cemiyette.»

(Devamı Gelecek Sayıda)

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Bu arazinin stratejik merkezlerinde müdafaya salih betonarme köy binaları yapılıyor ve gelen muhacirler derhal buralara iskân ettiriliyordu. Amerika Fransa, İngiltere hattâ mağlup Almanya'daki yahudiler gelmekde istical göstermediklerinden ilk kafileler umumiyetle arab ülkeleriyle Asya ve Afrika'dan getiriliyordu. Bu yüzden ayrı ayrı renk, dil ve şekillerle Filistin Babil Kulesi'ne dönmüştü. Bu manzara herkesden fazla Siyonistleri endişelendiriyordu. Buna karşı tedbir olmak üzere Filistin dışında temerküz kampları kuruldu ve ibraniceyi öğrenme mecburiyeti konuldu. Bu suredle yahudi muhacirleri kısmen de olsa şekillendirilmeye çalışıldı.

Günden güne durumun her taraftan düğümlenmesi, Mısır, Irak, Suudi Arabistan, Suriye ve Yemen gibi kendilerine göre idari bir şekil alan arab hükûmetlerinin İngilizler nezdinde yaptıkları müdâhalenin tesirsiz kalması üzerine Filistin Büyük Müftüsü Emin El Hüseyni bizzat mücadeleye girme mecburiyetini duydu. Evvelâ Evkaf'ı hareketé geçirdi ve ona yardımcı olmak üzere sağdan ve soldan topladığı paralarla arazi ve akara değerini vererek satın alacak bankalar kurdu. İkinci olarak da bütün mezahib müftülerini nezdine davet ederek düşmanı teslih kasdıyla yahudilere toprak ve akar satan veya satılmasına delâlet edenlerin mürted sayılacaklarını ve İslâm mezarlıklarına gömülmeyeceklerine dair fetva ısdar ettirdi.

Müftü Hazretleri geniş bilgili bir din recülüydü. O nisbetde de latif ve zarifdi. Arapça, Türkçe, İngilizce, Fransızca ve Almanca'yı serbest konuşan bir diplomatdı. Bu vasıfları taşıyan zatın karaktarine gelince, prensiplerde taviz vermeyen, mücadelesinde ihmâl tanımayan ulül azm bir mücahid idi. Amcasının ölümü üzerine genç yaşda müftülük makamına seçildiği zaman, dağlarda ingilizlerle yahudilere karşı teşkilât kurmakla meşgüldü. İngilizler başkaları gibi O'nu da avlayabileceklerinden emin, bu tayine muhalefet göstermediler. Şimdi verilen fetva hilâfında toprak veya akar satan kim olursa olsun meçhûl bir şeklide yok edilmesi neticesinde yahudilere yapılan satışları beklenmedik bir şekilde engelledi. Daha doğrusu, Müftü'nün idaresinde filistinli müslümanların disiplinli bir cephe alması ingilizleri de yahudileri de şaşkına çevirdi. Böyle bir anda Müftü'nün kılına dokunmak ülkeyi ateşe salmak demekdi. O sıralarda Anadolu'da istiklâl mücadelesi başlamışdı. Böyle bir anda Arabistan'da istikrarın bozulması İngiltere için felâketdi. Felâketdi amma, yahudileri topraksız bırakmak da ne Loyd Corc'un ve ne Çörçil'in işine geliyordu. Bunun için, Müftü'nün bu yaptıklarını Cemiyet-i Akvam'a aksettirdiler. Arkasından da emlâk-i emiriyye denilen devlet arazisini -burada Abdülhamid Han'a aid olan çiftlikler de dahil olmak üzere- yahudi muhaceretine tahsis etmek suretiyle çok adi bir gaspla mukabelede bulundular. Verilen bu toprakların yekûnu yüz bin dönümü geçiyordu. Demek ki, birarada toplamı 27 milyon dönümü bulan Filistin'in ekili topraklarından yahudiler ilk çırpıda iki milyonunu ele geçirmiş oluyorlardı. Bu suretle getirilen muhacirlerin bir kısmı kurulan fabrikalara yerleştirilirken, diğer bir kısmı da serbest serbest tesis edilen köylere iskân ettirilerek toprağa sahip durnma sokuluyorlardı. Buna karşı çıkılmadığı takdirde, zamanla İsrail Devleti'nin bir emrivaki halinde kurulması tabii idi.

(Devamı var)

ERBA

«On'ar

fabrikalarını kurn

"Gelsinler he

Milli Selâmet Partisi'nin Üçüncü Büyük kongresi geçtiğimiz hafta pazar günü yapıldı ve Genel başkanlığa yeniden Prof. Necmeddin Erbakan seçildi. Bu sayımızda MSP. Genel Başkanı Necmeddin Erbakan ile yaptığımız, MSP'nin dünü ve bugünü ile ilgili bir mülakatı neşrediyoruz.

Hükümet meselesini ve koalisyon meydana getiren partilerin durumunu da içine alan mülâkatımızda Erbakan suallerimizi şöyle cevaplandırdı:

SEBİL — Millî Selâmet Partisi'nin kuruluşu ve dünü ile bugünü hakkında malumat verir misiniz?

ERBAKAN — Bilindiği gibi Millî Selâmet partimiz 11 Ekim 1972 tarihinde kurulmuştur. MSP bugün 5 yaşına girdi. MSP Sultan Fatih gibi büyüyor. Çok şükür... Başlangıçta bazı kimseler MSP'yi birkaç hacı - hoca bir araya gelmişler bazı nasihatler yapıyorlar, diye tarif diyordu. Bazı profesör arkadaşlarımız ve bazı fabrikatör arkadaşlarımız şimdi camimi itiraflarda bulunuyorlar: «Biz MSP kurulduğu zaman kandi aramızda ve evde konuşurken şöyle de miştik: B nlar herkese zorla sakal bıraktıracaklar. Herkesi zorla camiye götürecekler. Şimdi ise bakıp düşünüyoruz da sizden rica diyoruz: Öğrencilerimize ahlak ve maneviyatı öğrettiniz. Vatan nedir, millet nedir, anne nedir, baba nedir öğrensinler. İyi ahlaklı olsunlar, işçilerimize mânevi eğitim yaptıralım» diyorlar.

SEBİL — Yani ilk anlarda MSP hakkında kararsız olan münevver çevrede bir uyanış olduğu kanaatinde misiniz?

ERBAKAN — Evet, şimdi bulutlar dağıldı. Çok şükür güneş parlıyor, şimdi herkes görüyor ve anlıyor ki, MSP meseleyi en sağlam yerinden tutmuş yürüyor. Geldiğimiz nokta önemli bir merhaledir. Şimdi bekliyoruz bu arkadaşlarımız bize gelsinler ve «tekrar düşündük ve bakt k ki, manevi eğitim sadece öğrencilerimize ve işçilerimize değil, bizim kendimize de lâzımız? desinler.

SEBİL — Yalnız burada aklıma bir cihed geliyor. Şu sıralarda MSP'nın dışında da bazı çevreler «onlar maneviyatçı da biz değil miyiz» diyorlar. Bilhassa AP yapıyor bunu.

ERBAKAN — Onların bindikleri araba aslında maddiyatcılık arabasıdır. Maneviyatçılığı yedek lastik gibi kullanıyorlar. MSP ile onlar arasındaki fark, ikisi de metal old ğ halde «altın» la «teneke» arasındaki fark gibidir.

SEBİL — Bugünkü hükümet çalışmaları ne merkezdedir?

ERBAKAN — Bugünkü hükümet 19 aydan beri milletimize hizmet ediyor. MSP bu hükümet devresinde milletimizin manevi ve maddi kalkınması için geceli gündüzlü çalıştı ve büyük hizmetler yaptı. «Yeniden büyük Türkiye» yi kurmak için iş başındadır.

SEBİL — Efendim, bu sorumdan biraz uzaklaşmak gibi olacak ama, bir noktayı sırası gelmişken aydınlatmanızı rica edeceğim, diğer partiler de «büyük Türkiye» diyorlar..

ERBAKAN — Başkaları «yeniden büyük Türkiye» diyemezler. Onlar deseler deseler ancak «büyük Türkiye» diyebilirler.

SEBİL — Arada nasıl bir fark var?

ERBAKAN — Onların düşündüğü «büyük Türkiye» maddi olarak büyümüş, sadece rakkamları büyümüş Türkiye'dir. MSP'nin kurmaya memur olduğu ve kurmakta olduğu «yeniden büyük Türkiye» ise hem manen kalkınan, hem maddeten kalkınan Türkiye'dir. Milli, güçlü, sür'atli, yaygın kalkınmayı yayıp «yeniden büyük Türkiye'yi kurmaktır.

SEBİL — Hükümet çalışmaları diyorduk.

ERBAKAN — Birinci koalisyonda planın öngördüğü ana hizmetleri yapmamızı ortaklarımız kıskandı, mani oldular. Hükümet buhranı çıkarttılar. Ortağımız «hükümeti tek başına kuracağım» hayaline kapıldı. Hükümeti bırakıp kaçtı. Ne oldu? İki yıldan beri acısını çekiyor. Türkiye bu yüzden iki sene kaybetti. Şimdi de çeşitli kılık ve yollarla bu büyük hamleyi kıskananlar önümüze çıkmaya mani olmaya çalışmaktan geri durmuyorlar. Çok şükür azimle yolumuza devam ediyoruz.

SEBİL — Bu meyanda pek tabii bazı prensiplere riayet ediyorsunuz. Bunları kısaca sıralamak mümkün müdür?

ERBAKAN — Hedefe dört koldan ilerliyoruz: 1 — Manevi kalkınma, 2 — Hakiki kalkınma, 3 — Herkese refah, 4 — Lider ülke Türkiye ve şahsiyetli dış politika. Bu tabirler eskiden yoktu MSP getirdi. MSP hizmet yapıyor, diğerleri laf üretiyor. Hakikaten hizmet yapmak, büyük hizmet yapmak zordur, inanç ister, bilgi ister, fedakârlık ister. İnançlı ve beklenen hizmeti görecek kadro MSP'dedir. B n n için temel prensiplerimiz şunlardır: Her türlü israfın kaldırılması, ham madde, sermaye, insan gücü ve zaman israfının önlenmesi, her türlü istismar ve tefeciliğin terki...

SEBİL — İlericilik gericilik münakaşası devrini kapatıyoruz» diyorsunuz. Bazı çevreler bu sözünüzün manasını anlayamıyorlar. Yaptıkları yorumlar bu yönde.

Millî Selâmet Partisi'nin 3. Büyük Kongresi yapıldı ve Genel Başkanlığa yeniden Necmeddin Erbakan seçildi. Resimde Prof. Erbakan partiye mensup gençlerle birlikte görülüyor.

BAKAN DİYOR Kİ...

...ır ilerici idiler, niye şimdiye kadar motor, uçak ve ağır sanayii kurmadılar? İşsizliği, dış ticaret açığını artırmak ilericilik midir?

esaplaşalım"

ERBAKAN — Bunda şaşacak bir şey yok. G lsinler hesaplaşalım: Onlar ilerici idiler de niye şimdiye kadar motor fabrikasını, uçak fabrikasını ağır sanayii kurmadılar, kuramadılar? İşsizliği, dış ticaret açığını artırmak mı, ilericiliktir?

SEBİL — Ancak, sanayileşme yolunda atılan her temel üzerinde onlar müstehzi bir tavır takınıyorlar. Bunların parası olmadığı yani finansmanı sağlanmadan plansız programsız yapıldığını iddia ediyorlar.

ERBAKAN — Bunun bir tek izahı var: Kıskançlık. Hang si planda yok? Motör ve aktarma organları sanayileri mi? Uçak fabrikası mı? Ağır teçh zat elektronik cihazlar ve elemanları mı? Harp silâh ve vasıtaları mı? Çelik üretim sanayii mi? Bunların hepsinin kot numaraları var. Kongrede tek tek saydım. Daha ister misin z hepsini bir b r sayayım.

Bu projeler çok kârlı projelerdir. Programlanan 200 büyük tesisin yatırım tutarı takriben 240 milyar liradır. 7 Yılda tamamlanacaktır. En kolay dış kredi bulabilecek projelerdir. Yalnız dünya bankası o tarihe kadar 2 milyar dolar (34 - 40 milyar lira) kredi verebileceğini ifade ediyor.

Hal böyle ken bazı kimselerin parası var mı, yok mu demeleri neden ileri geliyor? Bugün artık hırsız ortada. Temel atanlar var. Temel sökenler v r.

SEBİL — CHP Erzincan senatörü Niyazi Ünsal'ın sizin attığınız bir temeli söküp Ankara'ya getirmesini kastediyorsunuz galiba..

ERBAKAN — Gazetelerin yazdığına göre, CHP'li biri Erzincan'da bir temel sökmüş, AP'liler de Aliağa'da bir temel sökmüşler. MSP ise boyuna temel atıyor. Pekiy MSP'nin sökmeye memur olduğu temel yok mu?

SEBİL —. Ne gibi?

ERBAKAN — Cevap aç ktır. MSP nin de sökmeye memur olduğu temel var. Fakat bunl r fabrika temelleri değil. Onların yanlış zihniyetlerinin temeli.

SEBİL — Muhterem hocam, «zihniyet» dediniz de, galiba diğer partilerin peşinde koştukları görüşler.

ERBAKAN — Temelde inanç ve fikir ikidir: Haklı doğru inanç ve fikir: yalnış inançlar ve fikirler. Günümüzde yanlış fikir, batıl fikir iki türlü ortaya çıkıyor. Böylece temeldeki 2 görüş 3 görünüş halinde tezahür ediyor:

1 — Milli görüş, 2 — Solcu görüş, 3 — Liberal görüş..

SEBİL — Siz bunları partilere göre de tarif ediyorsunuz.

ERBAKAN — Ülkemizde milli görüş'ü MSP, liberal görüş'ü, AP, solcu görüş'ü CHP temsil ediyor.

SEBİL — İki batıl görüşü nasıl tarif ediyorsunuz?

ERBAKAN — Solcu görüş, Avrupa'nın doğusundaki sosyalist ve komünist fikirlerden mülhemdir. Materyalisttir. Hürriyetleri tahdit eder. İnsan tabiatına aykırıdır. Verimi düşürür. Kalkınmayı önler.

SEBİL — Liberal görüş.

ERBAKAN — Liberal görüş, Avrupa'nın batısındaki faizci, sömürücü kapitalist fikirlerden mülhemdir. Materyalisttir.

SEBİL — Yani her ikisi de materyalisttir.

ERBAKAN — Evet... Liberal görüş'ün temeli ufak bir azınlığın büyük bir çoğunluğu sömürmesidir. Sınıf ayırımını doğurur. Buhranlara, komünizme yol açar.

SEBİL — Bunlara mukabil milli görüş'ün hedefi nedir?

ERBAKAN — Hedefimiz, milli geliri artırarak, ferd başına geliri artırmak herkesin kazancını artırmak, ictimaı, ferdi refahı sağlamak, coğrafı ve zumrevi dengesizliği gidermek, gelir ve servet dağılımında insan hak ve hürriyetlerini zedelemeden meşru usullerle adalet sağlamaktır. İnancımız o dur ki, düşkününe, yoksuluna, yaşlısına, duluna, yetimine merhamet eden idarelere ve milletlere Cenâb-ı Hak'ta rahmet eder.

Taklidcilik bırakılmıştır. Montaj sanay değil, hakiki sanayii kurulacaktır. Ağır sanayi kurulacaktır. Sömürü değil, herkese refah esas olacaktır. Anarşi değil huzur içinde kalkınma yapılacakt r. Denenen bir daha denenmez. İstikrara ihtiyacımız vardır. İstikrar pazardan pırasa alınması gibi kilo ile tartılan birşey değildir.

SEBİL — Süleyman bey de «istikrar» mevzuuna sık sık işaret ediyor.

ERBAKAN — Bundan önce de AP. tek başına çoğunluktaydı. İstikrarı koruyabildi mi? Hayır. Niçin? Tuttuğu yol yanlıştı da ondan. İstikrarın temel şartı hakka bağlılıktır. Âdil olmaktır, insan haklarına sahip olmaktır. Sömürü ile tahakküm ile istikrar olmaz. İstikrar ancak, MSP ile olur.

SEBİL'in suallerine cevap veren Prof. Erbakan bugünkü hükümet çalışmalarını anlattı ve sanayileşme yolunda çıkarılan dedikoduları «kıskançlık olarak rasıflandırdı. Resimde Erbakan Ekonomik kurulda görülüyor

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

Ülkücü mektuplara cevaplarım (1)

BUNDAN evvelki yazımda «İKİ MEKTUP» neşretmiş, mutaassıp particiliğin bütün dostlukları, hizmetleri, iyi niyetleri sevgi ve hürmeti nasıl yok ederek, hissi deşarjlara yol açtığını ortaya koymuştum. Fikir ve düşünce hayatımızda en küçük bir tezada yer vermeden İslâm'ı daima ana merkez kabul ederek yaptıkları hizmetlerin mutaassıp particiler tarafından nasıl ters yorumlandığını, birisinin bizi ülkücü ilân ederken, ülkücünün bizi MSP. li kabul etmesi garabetini tebessümle belirtmiştim.

Şimdi bu mektupları bir bir ele alacağım ve kelime kelime cevaplandırarak açık yürekliliğimizi önce Allah'ın sonra aziz milletimizin huzurunda ortaya koyacağım.

Kahraman Maraşlı ülkücü'nün mektubundan bir cümle:

— Gittiğimiz yolun ne derece çetin olduğunu, yufka yüreklilerle çetin yolların aşılamıyacağını bir kerre de siz ispatladınız bize...

Cevap:

— Gittiğiniz yolda İslâm, kayıtsız şartsız ana prensibiniz ise, bu dâvâya en küçük bir maddi ve dünyevî karşılık beklemeden hizmet etmek niyetinde olan kimseleri afaroz etme zihniyetiniz gittiğiniz yolu daha da çetinleştirecektir. Keza gittiğiniz yol ve güttüğünüz ülkü İslâm'a başka unsurları ilâve şartıyla bir müslümanlık dâvâsı ise, siz ruhunuza musallat olmuş bu tezadı ortadan kaldırıncaya kadar zafer beklemeyiniz. Yufka yüreklilige gelince, MSP ve MHP. deki müslümanları aynı bayrak altında toplamak fikri, müslümanlara hitap edilirken gayet tabii yumuşak bir lisanla belirtilmelidir. Zira Allah Resûlü (S.A.S.) in muazzez ve mübarek hadisinde belirtildiği gibi «Müslüman, dindaşına yumuşak, düşmanına sert ve gazaplıdır» Yufka yüreklilik inceliğe, hassasiyete, iyiliğe ve temizliğe delil olduğu gibi, zıddı katı yüreklilik, hissizlik, kabalık, kötülük ve buhran'a delâlet eder. Müslümanın müslümana karşı yufka yüreklilığı Hazreti Osman (R.A.) da tecelli eden bir İslâmî eda ve hâldir.

Kahraman Maraşlı ülkücü'nün mektubundaki tezada bakın.

— Sizin gibi sevip saydığımız ve hep öyle olsun istediğimiz bir kalemin böylesine bir davranışı bizi üzmedi değil...

Şahsınızla birlikte yazınız da bize hiçbir ehemmiyeti haiz olmamakla birlikte...

Bu tezada cevap vermeğe değmez. Ne övülmek, ne de yerilmek bile dünyamızda bir yer tutmuyor. Geçiyoruz.

Ülkücü arkadaş devam ediyor:

— MHP li olmak ya da Ülkücülük, itham edilmeyi değil, övülmeyi gerektiren şerefli bir vasıftır.

Cevap:

— Particilik, güya karşısında olduğunuz Türk ve İslâm düşmanlarının içimize soktukları bir fitne mikrobudur. Bunun için MHP. li olmak partizan olmaktır. Partizanlık ise taassuptur. Batı oyununa gelmektir. Tuzağa düşmektir. Fitnedir, ayrılıktır. En açık misali şudur ki, siz MHP. li olmasa idiniz belki de hiçbir tezadı olmayan iki kardeş gibi kucaklaşacaktık. Siz partici olmakla böldünüz, ayrıldınız. Kat'iyetle biliniz ki, Allah katında MHP. li veya Ülkücü olmanın en küçük bir şeref ve övünme payı yoktur. Zira siz gerçek bir müslüman iseniz, övülmeyi gerektiren şerefli bir vasfa sahipsiniz demektir. O zaman ayağınız benim yüzümün üstündedir.

Kahraman Maraşlı ülkücü diyor ki:

— İfade ettiğiniz gibi 35 değil, tam 35 ülkûdaşımızı komünistlerle çarpışırken şehit verdik. Ve şehitlik müessesesine olduğu kadar İslâm'ın bütün müesseselerine en az Mücahit (!) kardeşlerimiz kadar inanır, hiçbir bölünmeye fırsat vermiyecek tam bir kardeşlik havası içinde yaşarız.

Cevap:

— Komünist kâfirlerle çarpışan her zihniyetin bizimle müşterek bir tarafı vardır. Şehid olanlara rahmet diler, gıpta ederiz. Komünizme karşı olmak şarttır ama yeter şart değildir. İslâm'ın bütün müesseselerine inandığınıza göre, müslümanın müslümanla alay etmemesi gerektiği prensibini hemen unutup Mücahit kelimesinin önüne (!) alay işaretini neden koyarsınız? Bu mudur bölünmemek? Bu mudur kardeşlik?

• TESBİT

Sadık Özarslan

Müslümanlar uyanın!..

UYKU zamanı değil; uyanık durma zamanıdır. Çünkü dünya uyanık... Âkifimizin dediği gibi: **«Dünya uyanıkken uyumak maskaralıktır.»** Uyanın Müslümanlar... Ey Allah'ın kulları uyanın!.. Hem de bir daha uyumamak üzere uyanın! Öyle uyanın ki: uyanık olduğunu zannedenler, sizin karşınızda uyuduklarını anlasınlar. Herşeyinizle uyanın; herşeyinizi uyanık tutun.. Malınızla uyanın, canınızla uyanın. Zira uyanmak, uyanık kalmak zamanı... Vakit geçirme en uyanın!

Yeryüzüne bakınız... Nedir bu çektikleriniz? Sizi hangi tarafa doğru çekiyorlar? Sizi nasıl kandırıyorlar? Kandırmak için neler söylüyorlar? Uyanın; âgâh olun da öteye-beriye çekilmeyin... Sizi çekmek ve başka taraflara götürmek isteyenlere deyiniz ki: **«Biz, insanız; koyun değiliz... Yeter artık; yeter, çekmek veya çekilmek ölümden de beter!»** Böyle deyin ve uyanın.

Yeryüzünde bir milyar insansınız. Parya değil, insansınız. Dünyaya yaşamak için, Dâvânızı yaşatmak için, insanlığı Kurtuluş Nizâmı'na çağırmak ve kurtarmak için geldiniz. Amma düşünün ve kararınızı veriniz ki; kimlerin emrindesiniz? Yer altı ve yer üstü servetleriniz kimlerin elinde? Siz, kimlerin elindesiniz? Biliniz de uyanınız... Uyanınız ve bir olunuz; beraber olunuz ve dâima kardeş kalınız. «Ey Allah'ın kulları; kardeş olunuz.» Çünkü: «Siz, Dînde kardeşsiniz.»

Yükselmenizi, kalkınıp ayağa kalkmanızı istemiyenleri iyi tanıyınız. Sizleri ham madde pazarı olarak görenleri, azminizi kıranları çok iyi tanıyınız. Bir iş yapacağınız sırada, karşınıza dikilip: «Siz, bunları yapamazsınız... Neden külfete giriyor, meşakkate katlanıyorsunuz? Bunlar bizde bolca var; dilediğiniz kadar alınız.» diyerek gayretinizi ve paracıklarınızı alanları, neticede sizi geri bırakanları güzelce tanıyınız... Fakat tanımak için de evvelâ şöyle bir uyanınız. Müslümanlar; titreyiniz ve kendinize geliniz!

«KIZIL ORDU OLMASAYDI BUGÜN NE AVRUPA'DA, NE FİLİSTİN'DE NE AFRİKA'DA ARTIK YAHUDİ OLMAZDI. VE AMERİKA'NIN YAHUDİ KİTLELERİ, YAHUDİ KAVMİNİN KURTARICISI SOVYETLER BİRLİĞİNE OLAN BORCUMUZU UNUTAMAZLAR»

Kremlin'de Yahudiler

Yesevizâde

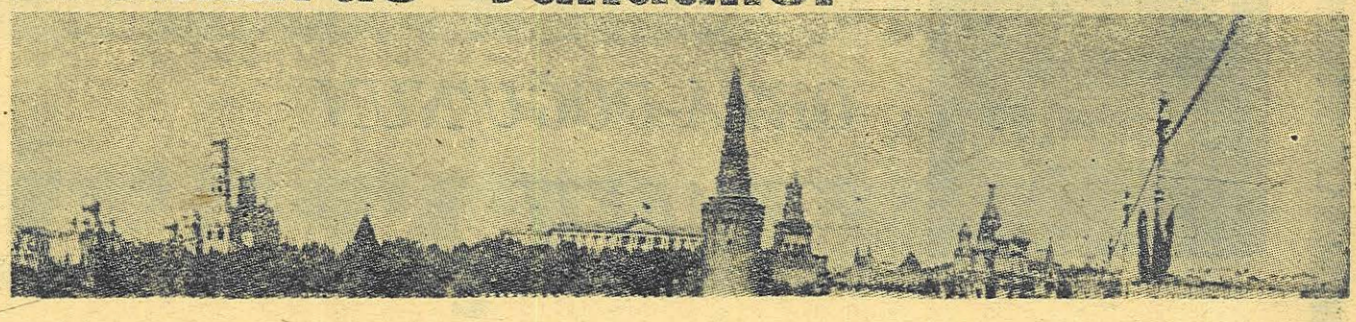

Bir yahudi itiraf ediyor

Yahudi kavminin kurtarıcısı: Kızıl-Ordu

5

YAHUDİ *Aleksandre Bittelman,* «The Jewis People Face the Post War World» *adlı eserinde şöyle diyor:*

«Kızıl - Ordu olmasaydı, bugün ne Avrupa'da, ne Filistin'de ne Afrika'da artık yahudi olmazdı.» *ve* «Amerika'nın yahudi kitleleri, Yahudi kavminin kurtarıcısı Sovyetler Birliği'ne olan borcumuzu unutamazlar» *(Henri Coston: «Le secret des dieux», La Librairie Française, Paris, 1968, p. 120'den naklen)*

Andre Blumel (Fransa'nın eski sosyalist yahudi Başvekili Leon Blum'un eski kabine şefi, o sıralarda Paris Belediye Meclisi azası) *ile Ch. Lederman ve A. Youdine* (Union des Juifs pour la Resistance et L' Entraide - Mukavemet ve Yardımlaşma için Yahudi Birliği - 'nin idarecileri) *gibi Yahudiler, 1970 de kaleme aldıkları bir bildiride şöyle diyorlardı:.*

«*Şayet Yahudiler Sovyetler Birliği'nde halen bu kadar kalabalıklarsa, bunun sebebi, 1941'deki Alman ilerlemesi sırasında Sovyet Ordusu'nun evveliyetle onları kurtarmasındandır.*» (Fransız Kralcı - kavmiyetcisi Coston'un çıkardığı mükemmel bir vesika mecmuası olan «*Lectures Françaises*» *in* Juilletaout 1970, n. 159 - 160, p. 38 nüshasından naklen)

Aynı hususları Prof. Amec Nove ile Doç. J. A. Newth de teyid ediyorlar. (.194)

Diğer taraftan mes'elenin bir başka vechesi de şu:

Sovyetler Birliği'nde 3 milyon Yahudi olduğu iddiası SSCB makamlarının verdikleri resmi rakkamlara istinad ediyor. Halbuki yalancılıkları defalarca isbat edilmiş Sovyetlerin verdikleri bu rakkamlar doğru olarak kabul edilse dahi, yine de onları şeniyet ifadesi addetmek mümkün değil. Zira, Yahudi müelliflerinin de tasrih ettikleri gibi, nüfus sayımındaki bu rakkam, sadece kendilerini «Ben yahudiyim..» *diye kaydettirenleri muhtevidir. (s. 115, 179 vs..) Halbuki, dünyanın her tarafında Yahudiler kendilerini gizlemekle tanınmışlardır. Burada* «Dönmelik» *başka biryerde* «Maranosluk». *Ya da burada Türk kisvesi, başka yerde Rus kılığı, öbür tarafta Amerikan maskesi.. Daha çok bir gizli kuvvet olan Beynelakvam Yahudiliğin bu hususiyeti dikkate alındığında rakkamın yine yanıltıcı olduğu anlaşılmaktadır.*

Yahudi müelliflerinin, harpde ölen Sovyet, Yahudilerinin sayısında da birbirlerini nakzettiklerini kaydedelim. (s. 235, 278, 283)

Bütün bunların mânâsı açıktır: Sovyet Yahudi nüfusu 3 milyon civarında olamaz; bu rakkamın çok üstündedir. Ne garip ki bazı Yahudi kaynakları bile aynı iddiayı ileri sürmekten çekinmemişlerdir. Meselâ bir İsrail gazetesinin 3,5 milyon rakkamını ileri sürdüğü kaydedilmiştir. (s. 182) Rassinier'in isbat ettiği üzere Harb sırasında Yahudilerin ancak cüz'i bir kısmının öldüğü nazar-ı dikkate alınır, katledildiği söylenenlerden en azından 5 milyondan fazlasının hayatta kalarak Sovyetler'e iltica etmiş oldukları düşünülür ve Harbden evvel de Sovyet Yahudi nüfusunun 3 milyon civarında olduğu hatırlanırsa, halen Sovyetler'de söylenilenin belki iki misli kadar Yahudi olduğu tahmin edilebilir.

(Mültecilerden birkaç milyonunun, Yahudi yetiştirmesi Mao'nun da yardımıyla, Amerika kıt'asına geçirilmiş olmasını da hesaba katıyoruz.) *Binaenaleyh bizce, Sovyet Yahudi nüfusunun 6 milyon civarında olduğu neticesine varılabilir.*

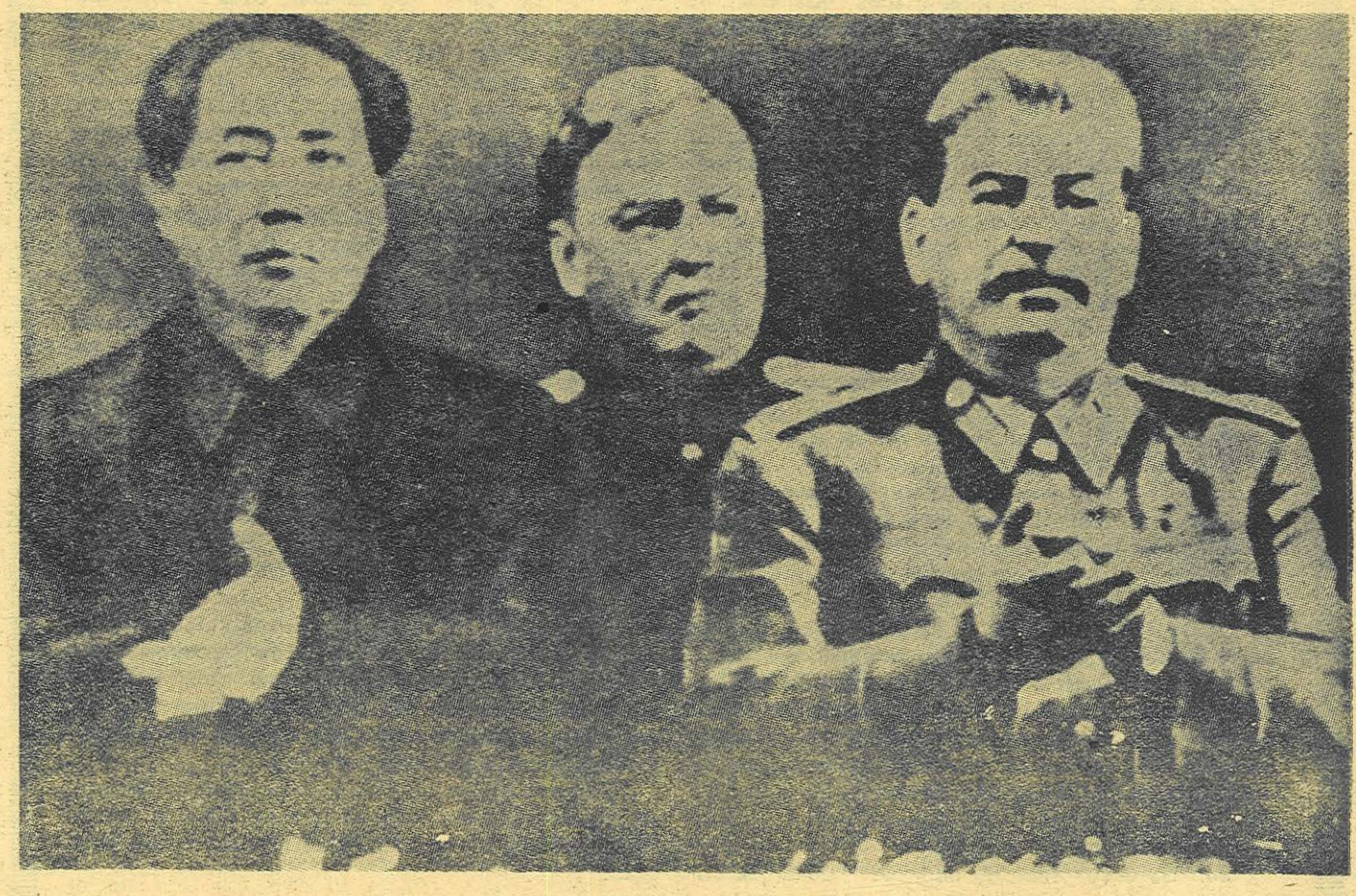

● *Yahudi kavminin koruyucularından ve kurtarıcılarından Stalin bir merasimde Yahudi yetirmesi Mao Ze Dung ile birlikte görülüyor.* *(Sebil Arşiv)*

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

ORTA-DOĞU'NUN KEFARETİ

ŞARAPNEL isabetiyle parçalanan, napalm bombasıyla yanan, kurşuna dizilen, açlıktan, susuzluktan veya bir savaş felâketinin nice bin türlü ihtilâtından can veren insanlar karşısında yüreğimiz ürpermeden «bu insanlar günahlarının kefaretini ödüyorlar!» diyebilir miyiz?

Bu, elbette ki, bir «ohh olsun» edâsıyla söylenecek olursa vahşî bir ruh halinin ifadesi olur. Ama karşımıza kaçınılmaz bir tabii netice olarak çıkıyorsa, insanî hasletleri kaybetmemek adı altında gerçekleri söylemekten kaçmabilir miyiz? Bu dürüst bir davranış olabilir mi?

Evet, bu noktada bir kesin tercih yapmak gerekir. Ya, sadece çok insanî bir davranış gibiyımışcesine sadece ezilen insanların acılarına sözde ortak olacağız, yahut da bu acı çekişlerin gerçek sebebini bulmaya çalışacağız.

Bir ay kadar önce, bir Türk gazetecisine, İsrail Savunma Bakanı Simon Peres Orta - doğu'nun geleceğine dair görüşlerini anlatırken, işgalleri altında tuttukları şehirlerden birinin yaşlı bir belediye başkanının maziyi tahassürle, kendisine aynen şunları söylediğini ifade ediyordu: «Keşke, mümkün olaydı da, hepimiz Osmanlı Devleti idaresinde yaşasaydık!»

Gerçekten de Osmanlı Devleti Orta - Doğu'nun akbahtıydı. Çünkü Osmanlı'nın da akbahtı, İslâm'dı. Ne zaman ki, Osmanlı bu akbahtından uzaklaştı, bu muazzam hayat nizamına tutunmakta dikkatsizliklere, şuursuzluklara düştü; bu düşüşü İslâm dışı güçler affetmedi, meydana gelen boşluğu derhal kendileri doldurıverdiler. Ve sonunda Osmanlı devleti sahneden çekildi. İslâm nizamı en önemli müesseseleriyle birlikte dünyaya hâkim olmak için kuvvetlerinin istinad noktası olmak bahtına erişmiş Anadolu'dan, devlet planından uzaklaştırıldı ve neticede de Orta - Doğu müslümanları son üç çeyrek asır boyunca rahatlık yüzü nedir görmediler; kandan, barut kokusundan gayri... Bu ateş hattının gerisinde ise daima beynelmilel güçler İslâm dünyasının ortasında daimi bir nifak noktası, bir hançer yarası bulunmasını istediler. Çünkü böylece İslâm Nizamı bütün enerjisini kendi iç karışıklıklarına harcayacak, oyalanacak; kendi dışındaki düşman âlemle doğrudan temasa geçemiyecekti. Aslında temasa geçtiği anda, onun gücü karşısında başka hayat düzenlerinin bir gücünün olmadığı tarihen de sabitti, mantıken de mümkün değildi. O halde müstemlekeci (emperyalist) güçler İslâm dünyasını daimi bir iç meşgale ile bağlamak istiyorlardı. Bunun ilk etabında Osmanlı Devletini ve İslâm'ın mukaddes Hilâfet müessesesini fiilen ortadan kaldırmak gerekiyordu. Bu iki gâye, Osmanlı devletinin hayatına son verilirken birlikte gerçekleştirildi. İkinci merhalede, İslâm dünyasının ortasında bir nifak, tedhiş ve tehdit mihrakı olarak yahudilere, «ikibin yıllık sevgili»lerini takdim etmek, arz-ı mev'ud (va'dedilmiş topraklar) da bir devlet hediye etmek vardı. O da gerçekleştirildi. Böylece İslâm devletleri imajı yıkılmaya başlandıktan sonra, İslâm ülkeleri imajı da yıkılmak isteniyordu. Bu birlik de yıkılınca, bu sefer İslâm ülkeleri içinde ahlâkî çöküntünün yaygınlaşması ve hukukileşmesi için bir şeyhane tesis edilmeliydi ve edildi! Lübnan işte bu şeyhanedir! İslâm dünyasının ortasında kurulmuş bir kumar masası, her türlü gayrî meşru ticaret piyasası ve şehvet yatağı!

Son bir buçuk seneden bu yana Lübnan'da onbinlerce insanın ölümüne, yüzbinlercesinin öksüz, yetim, yaralı, aç, çıplak ve evsiz - barksız kalmasına sebep olan iç savaş işte böyle bir şeyhanenin tabii neticesidir ve yadırganmamalıdır. Çünkü burada, ancak ölümle burun buruna geldikleri zaman, bir ye'is imanını andırırcasına müslüman olduklarını hatırlıyan kitleler dünün kumarhane krupyeleri, meyhane sâkileri, şeyhanelerde kadın ticaretinin bilmem neleri değil miydi?

Böyle insanların başına elbette ki lider olarak Kemal Canpolat gibi aslında müslüman dahi olmayan bir dürzi prensi, bir Gandhi müridi geçecek, en iyileri ise Raşit Kerâmi tipinde laik kâfalı -sözüm ona- müslüman olacaklardı. Böylesine soysuzlaşmış bir cemiyetin başına kapitalistiyle, komünistiyle siyonistiyle bütün beynelmilel şer güçler elbette çorap örecekler; kâh o tarafa, kâh bu tarafa gayet kolaylıkla çekeceklerdi. Elbette otuz yıl önce yurtlarından kovup bunca yıldır en iptidai kabilelerin bile tahammül edemiyeceği ağır hayat şartları altında yurtsuz ve bir sığıntı olarak her gittikleri yerden kovulan Filistinliler de bu kanlı tablonun fon rengini teşkil etmektedirler ki, bu bahtsız insanlarla son otuz yıldır bütün beynelmilel güçler top oynar gibi oynamaktadırlar. Onlar da kâh o kalede, kâh bu kalede birer delifişek gibi, kinden, hırstan, nefretten imal edilmiş insancıklar halinde güdülüp durmadalar.. Mücadelelerin ta başından beri hiç bir zaman İslâmi bir çizgide bulunmadıkları gibi, yürekleri de böyle bir kayguya da yer vermediler.

NİTEKİM, şimdi de bütün Orta - doğu ülkeleri birbuçuk seneden beri kapitalist ve komünist super güçlerin de, İsrail'in de kedinin fareyle oynaması gibi oynadıkları bu kanlı topraklarda, Orta - Doğu'nun zahirde İslâm olan devletleri kaç defa güya duruma müdahale ettikleri halde, hem de aralarında bir tefemmuat beraberliği olan lisan ve kavmiyet birliğine rağmen, bir çare bulamadılar. Çünkü nice zamandır meseleye asla İslâmî bir şekilde yaklaşamadılar. Son zamanlarda tekrarlanan Çatura ve Riyad toplantılarında da yine bu tefemmuat beraberliklerinden medet umulduğu için aynı akamete uğranılacaktır. Çünkü meseleye bütün İslâm ülkeleri ve mutlaka İslâmî ölçüler içinde bir çare aramadıkları müddetçe, kimisi marksist, kimisi kapitalist kimisi alevi, kimisi şu, kimisi bu ve fakat herhalde İslâm olmayan bir tavır içinde çare aradıkları için bütün teşebbüsler daha baştan yanlış temeller üzerine oturtulmakta, her teşebbüs daha baştan emperyalistlerin çengellerine takılmış beyinlerin eline teslim edildiği için facia büyümektedir.

«Yangını en iyi söndürecek, yine bizzat yangının kendisidir» diyen Şekspir misali, Lübnan yangınını da söndürecek olan galiba yine bizzat bu ateşin ta kendisidir. Tâ ki, yanacak herhangi bir şey kalmaya...

Ama bu bir tükeniştir, çare değil... Lübnan'ı da yangından kurtaracak biricik itfaiye imkânına İslâm sahiptir. Fakat ona başvurulmadığı müddetçe bu kanlı oyun, akıtacak son damla kanı buluncaya kadar devam edip gidecektir, hem de bizzat kendi içinde birbirini yiyen kitleler halinde...

Temenni edelim ki, Orta - Doğu İslâm ülkelerinin ve müslümanlarının kefareti Lübnan o makla kalsın ve bu müthiş, bu bedbaht tablo müslümanlara ibret olsun.

SÖZ SIRASI BENDE

İsmail Gültekin

17 Eylül 1976 tarih ve 38 sayılı Sebil dergisinde neşredilen «Masonlar azıttılar; Risale-i Nur tahrif edildi.» *başlığı ile neşredilen müdellel ve mukni yazıya; 24 Eylül 1976 tarih ve 2378 sayılı Yeni Asya gazetesinde,* «Bediüzzaman Said Nursi'nin hizmetkarlarının Sebil dergisine cevabı» *başlığı altında beş ismin kaleme alarak imzaladığı bir yazı neşredildi. Sebil dergisine verilen zikri geçen cevabi yazı; delil, ikna, muhasebe, mukayese ve muhakeme yönünden muvazenesiz; iddia, inkar ve itirafa varan tezadları sergilemektedir. Bu sergilemenin gerçek dışı beyanlarını vasıflarla menfi ve müsbet yönünü ortaya çıkarabilmek için, Sebil ve Yeni Asya gazetelerinin yazdıklarını dikkatle okuyup mukayese ve tahkik etmek kafidir. Tarafeyni dinlemeden, esbab-ı mucibeleri tetkik etmeden varılan hükümler adaletsizdir ve zulme vasıta olmaktır.. Bu mevzuda vicdanlarında manevi mes'uliyet hissedenler, tarafların neşredilen yazılarının tamamını dikkatle okumağa ve sonra hükme varmağa mecburdurlar. Delilsiz, ısbatsız iddialar, sadece müddeilerin aleyhinde delil olur ve verilen cevaplar bu vasıf da olursa,* ancak kendilerinin hata zimmetine geçer. *Mezkür Yeni Asya gazetesinde verilen cevap, maalesef bu nev'idendir. Şöyleki:*

Biz, karşımızdakini de dinlemeğe alışık olduğumuzdan, sözü önce 17 Eylül 1976 tarihinde Yeni Asya gazetesinde neşredilen ve risalelerin neşrinde titizlikle durulması gereken aşağıdaki elzem mevzûyu ve risâlelerin neşrindeki kıymet ölçüsünü, kendi verdikleri cevaptan aynen iktibas ediyoruz. Kabûl ettikleri ve yazdıkları kıymet ölçüsü ile nasıl zıt bir du-

Risâle-i Nur ve

TAHRİF MES'ELESİ

TAHRİFATÇILARA 8 SUALİMİZ VAR

ruma düştüklerini de, yine kendi yazılarından iktibas ettiğimiz gerçeklerle mukayese ederek isbat edeceğiz! Y. Asya gazetesinde, Sebil'e verilen cevabi yazıda, Risale-i Nur neşrinde varılan ölçü şu:

«1 — Cenâb-ı Hakk'a hadsiz şükür, Hazret-i Üstadın dar-ı bekaya irtihallerinden sonra hizmet-i Nuriyede ve neşriyatta bulunanlar, bilhassa Risalelerin tab ve neşrinde *Hazreti Üstadın en büyük hukuku olan:* Nurların olduğu gibi neşri yani Üstadımızın en son tashihi üzere neşrettiği suretin muhafaza ve devamını, en birinci talebelik şiarı ve sadakat vecibesi telakki etmişler ki bahususda azami titizlik göstermeyi değişmez bir esas kabül etmişlerdir. *Risaleleri (haşa) tahrif etmeyi ve değiştirerek neşretmeyi affedilmez bir cürüm, büyük bir alçaklık telakki ederler.»*

Nur risalelerinin neşrinde, Üstad bediüzzaman'ın EN SON TASHİH ettiği risâlelerin esas kabül edildiğinin *ve neşriyatın bu esasa göre devam ettiğini ve etmesi icabettiğini, iktibas ettiğimiz mezkûr yazıdan okudukdan sonra, aynı yazının devamında, Masonluğun aleyhinde olan ve Üstad Bediüzzaman hazretlerinin* EN SON GÖZDEN geçirerek *sağlığında neşrettiği Münazarat risalesindeki hakikatları nazara almadan, 1973 seçimleri arefesinde teksir edilerek kaza ve vilayetlere gönderilen ve içinde zikri geçen Masonluğun aleyhindeki kelimeler çıkarılan broşür şu şekilde müdafaa ediliyor ve biraz evvel iktibas ettiğimiz Y. Asya gazetesinde ki «Üstadımızın EN SON TASHİHİ ÜZERE NEŞRETTİĞİ SURETİN MUHAFAZA VE DEVAMINI - ENBİRİNCİ TALEBELİK ŞİARI VE SADAKAT VECİBESİ TELAKKİ ETMİŞLER Kİ BU HUSUSDA AZAMİ TİTİZLİK GÖSTERMEYİ DEĞİŞMEZ BİR ESAS KABÜL ETMİŞLERDİR.» cümleleri ve ölçüleri ile nasıl tezada düşdüklerini, Masonluğun aleyhinde ki cümleleri çıkararak neşredilip, teksir edilen broşürün müdafaasıyla ilgili kısmını iktibas ederek, beraberce tetkik edelim: «Sebil'de bahsedilen broşür ise:*

«Urfa'da ikamet eden sadık bir Nur talebesi *kardeşimizin o zamanlarda Urfa'da neşrettiği münazarattan bazı kısımlardır. Kendisi o günde hadiselerin seyrinde, devr-i* meşrutiyetteki *bazı meselelere Hazreti Üstadın* görüş hüküm ve ikazlarını zikretmekle fayda görmesi *neticesinde yanında bulunan eski bir nüshadan bu broşürü tanzim etmiş. Bu, bir* hususi ferdi meseledir.»

AYNEN İKTİBAS ETTİĞİMİZ Y. Asya GAZETESİNDE Kİ BROŞÜRLE İLGİLİ MÜDAFAAYI BURAYA ALDIKTAN SONRA ŞU SORULARI - SORUYORUZ:

1 — Üstad hazretlerinin en son gözden geçirerek neşrettiği, Münazarat Risalesinin 32 inci sahifesinde yer alan»... Fakat emin olunuz ki, onların masonluğa girmiyen kısmının maksatları dine zarar değildir.» cümlesini, iddianıza göre «yanında bulunan eski bir nüshadan», 1973 genel seçimler arefesinde «Fakat emin olunuz ki; onların maksadı dine zarar değildir.» şeklinde tanzim ederek neşretmesi. EN SON ÜSTADIN YAPTIĞI TASHİH ve DÜZELTMELERE UYGUN MUDUR?

2 — 1958 baskılı Bediüzzaman merhumun, gözden geçirerek neşrettiği Münazarat risalesinin -41- inci sahifesinde (ve oy inkılâb softaları! Diye geçen kelimelerin sonradan İLAVE edildiği yazılıdır. *Acaba, aynı Münazarat risâlesinde ki, zikri geçen masonluğun aleyhinde ki cümlelerin sonradan ilave edildiği açıkça niye yazılmamıştır?*

3 — Yeni nüsha ki En son tashih ve düzeltilmesi, bizza Bediüzzaman Hazretleri tarafından yapılan Münazarat risalesi, broşürde değiştirildiğine göre, broşüre kaynak olduğu iddia edilen eski nüsha da, Risale-i Nur küliyatına aid olduğu yazılımıdır).

4 — Üstad hazretleri, Beyanat ve Tenvirler risalesinin 75 inci sahifesinde, «Şimdi tahakkuk etti ki, millet, vatan ve İslamiyete en dehşetli zarar veren komünistlik, masonluk, dinsizliktir.» *dediğine göre; niye broşürde masonluğun aleyhinde olan ve en son tashihe uygun bulunan Münazarat risalesi* «ikaz» *ve* «fayda» *yönünden tercih edilmemiştir?*

5 — Ta... Urfa'da neşredilip, İstanbul, Bursa ve Ege'nin kazalarına kadar teksir edilerek gelen ve A.P. sinin probagandasına mesned yapılmakla istimal edilen bir broşür, nasıl «hususi» *ve* «ferdi mesele» *olur?*

6 — Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin, eski nüsha risaleler de pek masonluğun aleyhinde bulunmadığı zannını uyandırmak (haşa) ve bu ihtimale fail olarak broşür neşretmek, en son tashihe, mer'i risalelere ve Bediüzzaman Hazretlerine, nasıl sadakat ve risale neşriyatına nasıl titizlik göstermek olur? Bu husus övünülecek, ikaz veya faydaya yardım edecek kıymet de olsaydı, acaba Bediüzzaman, Münazarat risâlesindeki masonluğun aleyhindeki cümleleri, misalde ki gösterdiğimiz gibi kendisi açıkça Münazarat risalesine de yazamaz mıydı? Yani sonradan ilave edilmiştir, diye. Buna niye lüzum görmemiş veya böyle bir husus belki de gerçekden mahzurlu mu idi. Maksat ve mâna değişmezse «haşa» Bediüzzaman merhum «mason» kelimelerini ilave etmekle, israfı kelâmı etmiş?

7 — Münazarat risalesi ile zikri geçen broşürü eline geçiren her hangi bir müslüman da, ikisini karşılaştırdıkdan sonra, masonluğun aleyhindeki cümleleri broşürde göremese ve bu hadise seçim zamanında olsa, tetkik eden müslüman da bu broşörün masonlar tarafından neşredilebileceği zannı uyanmaz mı? Böyle bir durumda elbet de Nur talebelerinden şüphe edilmez ve masonlardan şüphe etmek akla gelmez mi?

8 — Süleyman Demirel'in mason olduğu, dergi ve gazeteler de neşredilmiş ve siyasi muarızları tarafından seçim propagandalarında radyodan bütün millete ilân edilmiştir. Masonluk da 27 dereceye kadar yükseldiği Büyük Doğu'da vesikaları ile neşredilmiştir. Türk masonları arasında bulunduğu kitaplarda da yazılıdır. S. Demirel, Sadettin Bilgiç'e karşı aday olunca, masonlukla ilişkisi kalmadığına dair, mason derneğinden bir yazı almış ve böylece A.P. sine genel başkan olmuştur. Aidatını ödemiyen pek çok üye, zaten üyelikden düşürülür. Lâkin, A.P. sinin Genel kongresinde mason olmadığını söyleyen S. Demirel, zikri geçen Büyük Doğu dergisini ve gazete kitaplardaki masonluk vesi-

(Sayfayı Çeviriniz.)

kasını fiilen kanuni hakkı olduğu halde, yalanlayamamıştır. *Halbuki, bizim inancımıza göre «masonluk», millete, vatana, dinimize zarar veren dehşetli beynelminel bir teşkilattır. Hal böyle olunca, 1973 seçimleri arefesinde, zikri geçen broşürü neşretmek ve bunu A.P. si hesabına propagandaya dayandırmak, Nur risalelerine ve Bediüzzaman hazretlerine gölge düşürmek olmaz mı? Şayet iddia edilip isbat edilmemesine rağmen sayın S. Demirel mason olmasa bile, S. Demirel'in ve A.P. sinin propagandası hesabına böyle bir broşürün seçim arefesinde neşredilmesinin ikaz ve faydası nedir?*

Sual, sormadığımızdan şikayet ediliyor, bizde muhatablarımıza kendi koydukları ölçüleiçinde sorular tevcih ettik ve herkesin huzurunda ve aynı yol olan gazete lisanı ile cevaplarını bekliyerek, bundan böyle Sebil dergisinde Nur risaleleri hakkında, mâzi, hal ve geleceği bakımından düşündüklerimizi yazacağız. Okuyucularımızdan istirhamımız tek taraflı okumamaları, tarafları okuduktan ve üzerinde tefekkür ettikden sonra tetkik neticesi hükme varmaları ve hükümlerini her vasıta ile duyurmakdan çekinmemeleridir!...

Şu hususu bilhassa; bilen bilmeyene ve duyan duymıyana söylesin. Bizim tenkid ettiğimiz, «Hayatı içtimaiye-i Siyasiye-ye dair bir kısım beyanat ve Tenvirler» risalesi ile zikri geçen broşürden ibarettir. Sözler, Lem'alar Mektubat ve diğer risâleler, ile alâkalı değildir. Alâkalı gösterenler, yalancı ve müfteridirler!.

Broşür ve tenvirler risalelerini, merhum Bediüzzaman Hazretleri neşretmediğine göre, endişeye lüzum yok. Nasıl olsa asıl nüshalar elde olduğuna göre; İnşaallah Nur risaleleri aslına uygun olarak neşri ve elde edilen kârı gayesine uygun olarak ehil ellerde tasarruf edilir!

Müslüman,
"Tahkik-i iman" üzre ol,
cihâd'ın farz olduğunu unutma...

Kuva-yı Milliyenin
Kadın Kahramanları

YAZAN: Aynur Mısıroğlu

Sebil'den isteyiniz

Ermeni
mezalimi

Veysel
EROĞLU'nun
kaleminden

2. Baskı
çıktı

Sebil'den
isteyiniz

TUĞLU

BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
MUSTAFA ve ABBAS
TUĞLU

Çakmakçılar Yokuşu
Büyük Yeni Han zemin
kat nu: 3 Tel: 22 42 61
İSTANBUL

سلام

ALI TOP AT!

KADİR Ağabey başyazı ile meşgûl, bir ara aklıma gelen tabiri söyledim: «Yahudi defteri gibi...» O da, «Pekâlâ öyle olsun.» dedi. Ve cümleyi şöyle kurdu:

«Ecevit'in yahudi defterine dönmüş hesapları sebebiyle...»

Garipseyeceksiniz ama, ne hatırlasam iyi; tam o sıra?.. Bakın anlatayım: Geçenlerde bir kitap gördüm, ibranice... Dönmelerden bahsediyormuş. Çat pat okuyup sökenin yalancısıyım; aklınıza ne kadar dönme geliyorsa hepsinin yeri varmış bu kitapta. Ve bir yahudi daha varmış ki, küçük dilinizi yutarsınız ifşa etsem! Şimdilik şu kadarını bir kenara kaydediniz:

İstanbullu bildiğimiz Nazlı var ya, daha 9 yaşında filânmış o zaman. Selânik'teymişler. Yahudi babası -işleri icabı- dönmüş. Bir müslüman ismi almış... İyi mi?.. Nazlı'nın babası dönmeymiş, diyorum yani.. Nazlı kim? O bilir kendini... Bilir, oğlu da bilir, kızı-kızanı da!... Hele durun vesikasını neşre hazırlamıyorum, Sebil'in kapağını bir gün bu haberle süsleyim de siz görün patırtıyı!

★

HABER keyiflendirdi beni. Bu hafta ufak ufak birkaçına daha temas edip geçelim: Koca Reis'i tanır mısınız? Mason'un yanından pılı - pırtılarını toplayınca (Hani, o zaman meydan da boştu, biliyorsunuz) yeni parti kurma teşebbüsünün ilk hâmlesini İstanbul'da Pera Palas Oteli'nde yaptıkları basın toplantısı ile gerçekleştirmişlerdi. Koca Reis, Sükan, Cinisli, Korkmazcan falan da vardı. Koca Reis yine «milliyetçilik» nutku atmıştı. Ona niye Koca Reis derler ense - kulak meselesinden mi, göbeğinden mi? Ne bileyim. Ama birgün Karanfil Sokak'da «vos - vos» una binerken görmüştüm; araba, üstüne balina yatmış somya gibi bel vermişti. Bakakalmıştım. O da bana bakakaldı. «Ne o acaib bi'şi mi oldu?» gibilerinden. Asıl şimdi Sülüman Bey'in ardında kurulduğu koltukda çekilen resimlerine bakakaldım ben.. Bir sorsa «Ne o acaib bi'şi mi oldu?» diye. Ben vereceğim cevabı biliyorum. Ne mi, diyeceğim. Hiiiç! Soracağım sadece, «Ölünce bu millet seni nereye gömsün?» diye...

★

TRABZONSPOR'a helâl olsun. İngiliz'e iyi şamar attı. İngilizler, «Top şişkin değildi» diye mazeret bulurlarmış. Hele kefereye bak, hele! Sonra, renkli çarşafların birisinin geri sayfasında gözüme ilişti. Yazmış ki, «... bu topu öğrendik gayri!»

Böylesine, «Sabah şerifleri hayrolsun..» denir. Yıllar yılı öğrenmeyeceğiz de ne olacaktı yani! İlkmektepten başlamıyor muyuz; «Ali top at!» diye. «Ali top at! At... at... yat! Yat... yat... uyu!» Top... top... diye, diye; at... at... diye, diye; topu attı işte Trabzonspor. «Yat... yat... uyu!» faslına gelince, o tarafını da erbab-ı siyaset ninni haline getirdi. Şunca zamandır, meydanlarda söyleyip duruyor!

Y. YALÇINER

YILMAZ YALÇINER'IN YAZDIGI
ROMAN: «YOKUŞLARDA SUSAMAK»
2. BASKI, 15 LİRA. İSTEME ADRESİ:
Y. YALÇINER, VİLÂYET HAN KAT 2, NO: 204
CAĞALOĞLU - İSTANBUL

رسالۂ نور بر وظیفه‌ی حروف قرآنیه‌یی محافظ اولدیغندن
یکی حروف ضرورت دره جه‌سنده انشاءالله مساعده اولور.
بدیع الزمان سعید النورسی

«RİSÂLE-İ NURUN BİR VAZİFESİ; HURUF-U KUR'ÂNİYEYİ MUHAFAZA OLDUĞUNDAN YENİ HURUFA ZARURET DERECESİNDE İNŞÂALLAH MÜSÂADE OLUR.»
Bediüzzaman Said Nursi (Kastamonu Lâhikası, sahife: 160)

İSLÂM YAZISINA DÂİR

RİSALE-İ NUR VE İSLÂM HARFLERİ

14

SEBİL'in 42. sayısında «İSLÂM YAZISINA DÂİR» sahifemizin çok yakın mevzilerine kadar sokularak şahsımıza karşı giriştiği tecavüz ve hakâret teşebbüsünden dolayı Hekimoğlu İsmail'i affediyor ve Risâle-i Nurun verdiği dersle hakkımızı da helâl ediyoruz. Ancak, kavliyle değil ve fakat lisân-ı hâliyle İslâm hurûfuna ve onu muhafaza edenlere karşı çıkmanın azim mesâbını uhrâda nasıl vereceğinin dehşetli endişesi ve ürpertisi içerisindeyiz. Bizim, Hekimoğlu İsmail ismini doğrudan doğruya hedef alan hiçbir beyânımız olmadığı halde ne yazıkdır ki, lüzumsuz bir telâş ve büyük bir talihsizlikle ortaya çıkıverdi. Ayrıca, Risâle-i Nurdan sarih deliller getirmeden, Bediüzzama Hazretlerinin sözlerini basit bir roman üslûbu ile te'vil ederek mes'eleye yaklaşması, maalesef kendisini ilmi ve inandırıcı bir tavır almağa sevkedemedi.

Biz Rabbımızdan, katı kalblerin yumuşaması ve enâniyetlerin kırılması için Risâle-i Nurun te'sirli kılınmasını niyaz ederek, tevâfukan karşımıza çıka ve Hekimoğlu İsmail ile emsâline çok cihetlerle bakan, Bediüzzama Hazretlerinin «Kastamonu Lâhikası» 48 ve 49. sahifeleri de neşredilen bir mektubunu aynen sütunlarımıza almakla iktifa ediyoruz:

«Risâle-i Nur Talebelerinin hasları olan sahib ve vârisleri ve haslarının hasları kardeşlerime bu günlerde vukû bulan bir hâdise münasebetiyle beyan ediyorum ki, Risâle-i Nur hakâik-i İslâmiyyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor; başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor. Kat'i ve çok tecrübelerle anlaşılmış ki, imanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek ve tahkiki yapmanın en kısa ve en kolay yolu Risâle-i Nurdadır. Evet onbeş sene yerine onbeş haftada Risâle-i Nur o yolu kestirir, imân-ı hakîkiye îsâl eder. Bu fakir kardeşiniz yirmi seneden evvel kesret-i mütâlâa ile bazan bir günde bir cild kitabı anlayarak mütâlâa ederken, yirmi seneye yakındır. Kur'ân ve Kur'andan gelen Resâil'in Nur bana kâfi geliyorlardı. Bir tek kitaba muhtaç olmadım, başka kitapları yanımda bulundurmadım. Risâle-i Nur çok mütenevvi hakâike dâir olduğu halde, te'lifi zamanında, yirmi senedenberi ben muhtaç olmadım. İşte siz, yirmi derece daha ziyâde muhtaç olmamak lâzım gelir.

Hem mad m ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalara bakmıyorum. Siz dahi Risâle-i Nura kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zama da elzemdir.

Hem şimdilik bazı ulemânın yeni eserlerinde meslek ve meşreb ayrı ve bid'atlara müsaid gittiği için, Risâle-i Nur, zındıkaya karşı hakâik-ı imâniyyeyi muhafazaya çalışması gibi, bid'ate karşı da hurûf ve hatt-ı Kur'ânı muhafaza etmek bir vazifesi iken has talebelerden birisi bilfiil hurûf ve hatt-ı Kur'âniyeyi ders verdiği halde, sırrı bilinmez bir hevesle, hurûf ve hatt-ı Kur'âniyeye, ilm-i din perdesinde te'sirli bir surette darbe vuran bazı hocaların darbede istimâl ettikleri eserleri almışlar. Haberim olmadan dağda şiddetli bir tarzde o has talebelere karşı bir gerginlik hissettim, sonra ikaz ettim. Elhamdülillah ayıldılar. İnşâallah tamamen kurtuldular.

Ey kardeşlerim! Mesleğimiz tecavüz değil tedâfü'dür. Hem tahrib değil tâmirdir. Hem hâkim değiliz, mahkûmuz. Bize tecavüz eden hadsizdirler. Mesleklerinde elbette çok mühim ve bizim de malımız hakikatlar var.

O hakikatların intişârına bize ihtiyaçları yoktur. Binler o şeyleri okur, neşreder adamları var. Biz, onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan birer tâifeye mahsus bir kısım insanlar ve âli hakikatlar kaybolmasına vesile olur.»

SAİD NURSİ

باسمه سبحانه

.....

هم مادام بن سرکره قناعت ایتدم و ایدیورم باشقه‌لره
باغلایورم، مشغول اولمایورم بشر دخی رساله نوره قناعت
ایتمکله اولزمدر بلکه بو زمانده آلزمدر.
هم شکرلله بعض علمانك یکی اثرلرنده مسئله ومشربه
آیری و بدعه‌لره مساعد کیتدیکی ایچون، رسالة النور،
زندیقه‌یه قارشو حقائق ایمانیه‌یی محافظه‌یه چالیشماسی
کبی، بدعته قارشوده حروف وخط قرآنی محافظه
ایتمك بر وظیفه‌سی ایکن، جامی طلبه‌لردن بریسی
بالفعل حروف وخط قرآنیه‌یی درس ویرمکله مالده،
سزی بیلمز بر هوسله حروف وخط قرآنیه‌یه، علم
دین پرده سنده تماثیلی بر صورتده ضربه اولرایله
بعض خواجه‌لرك ضربه‌ده استعمال ایتدکلری اثرلری
آلمشلر. خبرم اولمادن داغده شدتلی بر طرزده جامی
طلبه‌لره قارشو برکرکینلك حس ایتدم الحمدلله آیلدیلر
ان شاء الله تماماً قورتولدولر.
ای قردشلرم.. مسلکمز تجاوز دکل تدافعدر.
هم تخریب دکل تعمیردر. هم حاکم دکلز محکومز. بزه
تجاوز ایدنلر حدسزدرلر. مسلکمزده البته هوده
هم وبزم ده مالمز حقیقتلر وار. اوحقیقتلردن انتشاریمز
بزه احتیاجمز یوقدر. بیکلر اوسیلری اوقور، نشر ایدر
آدملری وار. بز اونلرك یاردیمنه قوشمامزله اوموزمزده کی
هوده اهیتلی وظیفه زده‌لیمز ومحافظه‌سی لازم اولانلره بر
طائفه‌یه مخصوص برقسم انسانلر وعالی حقیقتلر
غائب اولماسنه وسیله اولور.
سعید النورسی

Müslüman,
"Tahkik-i iman" üzre ol,
cihâd'ın farz olduğunu unutma...

Müslüman,
İslâm Yazısı'nı öğren,
tâ'limini teşvik et...

LÜGATÇE

MÜRTED: İslâm'dan dönen
BÂTIN: İç yüz, derûn
MUHALLED: Ölümsüz
İSTİHLÂF: Halef olma, arkasından gelme
MÂLİK: Sahib
MUSTAGRİB: Garplılaşmış, batılılaşmış
İNHİRAF: Sapma
MUHARREF: Tahrifata uğramış
MUHDAR: Mundar
İLHÂD: Küfür
İSTİMÂL: Kullanma
MATÛF: Atfedilmiş olan
MUHTEDİ: İhtida eden, hidayete eren müslüman olan
İHRÂK: Yakma
KÜTÜB: Kitablar
İSTİSKÂL: Hafife alma, itibar etmeme küçümseme
HACALET: Yüz kızartıcı hâl.

İHANET ÇIBANI...

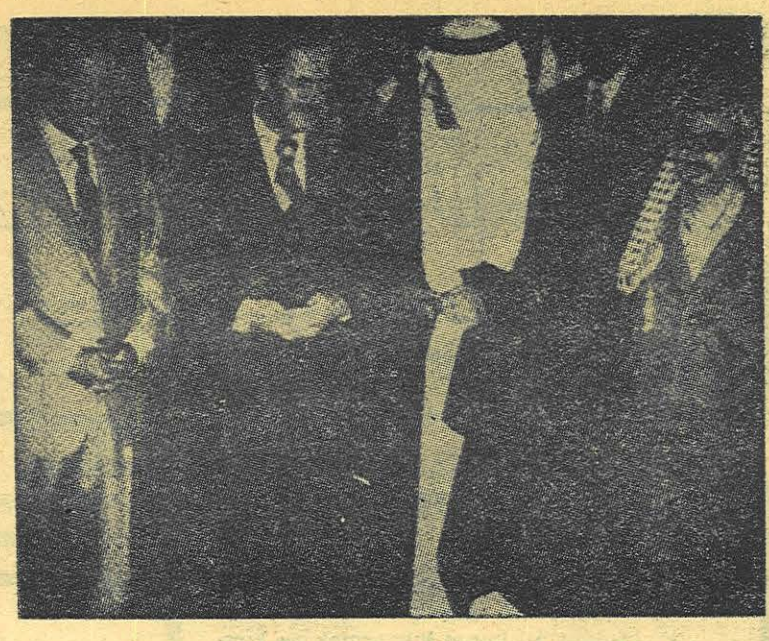

● *ESAD*

VE ESAD BELÂSI

Bugün yeryüzünde yaşayan ehl-i Sünnet Müslümanlarının mechûlü olan bir ülke de Sûriye... Bu mechul oluşda en baş âmilin ise Suriye'deki son derece müstebit, kapalı ve karanlık rejim olduğu iyi bilinmeli. Bu rejim Hafız Esad'ın Nuseyri rejimidir.

Suriye'deki mü'minler, yanık ve yaralı kalbleriyle bütün müslümanlara sesleniyor ve yardım talep ediyor. Bugün Sûriye'deki rejim en büyük düşman olarak müslümanları karşısına almış bulunuyor. Bu rejim, bir avuç Nuseyriye aid. Bâtıl mezhebin kurucusu «Muhammed Bin Nuseyr» adında bir yahûdi... Bu yahûdinin maksadı, aynen Hazret-i Osman (R.A.) zamanındaki Abdullah İbni Sebe gibi müslümanları bölmek ve onlardan intikâm almakdı. Nitekim bu yahûdi de, yahûdi, hristiyan ve mecûsilerden aldığı i'tikâd esaslarıyla sapık bir mezheb kurmağa muvaffak oldu. Bu sapık mezheb nazarında asıl kitab Hazret-i Ali'nin (Cifir) kitabı olup; Kur'ân, Resûlullâh'ın (Hâşâ) kendi yazdığı bir kitabdır. Ehl-i Sünnet'den daha büyük hiçbir düşman da tanımayan bu Nuseyri tâifesi, Sûriye nüfusunun (yirmide biri) kadar olmalarına rağmen idâreye hâkim bulunmaktadır.

Hafız Esad'ın ihtilâl ile başa geçdiği günden beri -aşağı yukarı 10 seneye yaklaşıyor- bu Nuseyri tâifesi kan ve zulumle iş başında...

Nuseyriler Suriye'de yapdıkları zulum ve işkenceleri bugüne kadar saklamışlarsa da, Lübnan hâdiseleri onların içyüzünü bütün çıplaklığı ile ortaya sermiş bulunuyor.

Lübnandaki çarpışmalarda Nuseyri Suriye hükûmetinin, bütün dünyânın gözleri önünde hıristiyanlarla birleşerek müslümanları katliâma giriştiği apaçık bir gerçek. Nuseyri hükûmeti ve onun başı Hâfız Esad, Suriye askerlerini Lübnan'da müslümanlara karşı kullandığı zamân birçok birliklerde isyan emâreleri belirmişdir. Bunun üzerine daha sıkı tedbirler alan Nuseyriler, bu birlikleri ezâlandırmış ve onları gerilere çekerek yerlerine müslüman kanı akıtmakdan çekinmeyen komünist, hıristiyan ve nuseyri kuvvetleri sevketmişdir. Târihin hiçbir devrinde, «müslümanız» deyip de hıristiyanlar hesabına müslüman kanı akıtan bir tâifeye Nuseyriler kadar rastlanmamışdır. «Vahde, hürriyye, iştirâkiyye» sloganlarını ağızlarından düşürmeyen Nuseyriler, birçok müslümanları ve arabları kandırmaya da maalesef muvaffak oldu.

Bugün Nuseyrilerin en büyük dostları hıristiyanlar ve yahûdiler. Bunu, sözleriyle saklamaya çalışsalar da, fiilleriyle gizliyemekteдirler. Lübnan hâdiseleri mesîhîlerle (hıristiyanlarla) olan sıkı dostluklarını saklıyamamışdır.

Yahûdî dostluğu ise çok daha eski ve köklüdür. Bir kere Nuseyri mezhebinin kurucusu yahûdidir. Golan tepelerinin Başvekil yardımcısı ve Hariciye Vekili Dr. İbrahim Mahuz ve beraberindeki 7 kişi tarafından Paris'de para karşılığında İsrâile bırakıldığı bugün su yüzüne çıkmış bulunuyor. Nuseyri olan Hafız Esad, 1967 de Golan'ın İsrâile teslim olduğunu, kabûl etmenin de ötesinde ilân etti. Bu târihde Sûriye ordusu ancak bir yerde İsrâille çarpışabilmişdir. Buna rağmen her fırsatda âlem aldatılıp Filistine yardıma çağırılmaktadır. Filistinlilere diye toplanan yardım paralarının ise, Lübnan hâdiselerinde neselere kullanıldığı ortaya çıkdı.

Suriye dâhilindeki zulm ve istibdat ise bütün çirkinliğiyle senelerden beri devâm ediyor. Hapishâne ve zındanlar müslüman gençlerle dolu. Bu gençlere Sovyet Rusya'dan başka hiçbir yerde kullanılmayan (Celâdiye) nâmındaki işkence âletleriyle ta'zib edilmektedir.

Nuseyriler 29.7.1975 de Şam'ın Berze mıntıkasında Şeyh Mervan b. Hadid'in evini kuşattıkları zaman, çarpışmalar bütün gün devâm etti. Netîcede yüzlerce kişi öldürülmüş ve yaralanmış oldu.

3.7.1975 de Babünnehr denilen Hama'da meşhur Ahmed Zelef şehîd edildi.

Bunun üzerine 19.9.1975 de Hama'da komünist ve Nuseyrilere karşı müslüman halk ayaklandı.

24.11.1975 de bir müslüman mücâhidin hastahaneden kaçırılması üzerine 3 gün sonra Nuseyri istihbarat adamları Hama'nın (Aleylîyat) mahallesine hücûma geçdiler. Ve bu kabil çarpışmaların ardı arkası kesilmeden devâm edip gidiyor.

İşte bugün Suriye, zulmün cirit attığı bir ülke hâlindedir. Ehl-i Sünnet (sünni) müslümanlarını hıristiyan ve yahûdilerden daha büyük düşman sayan Nuseyriler, Suriye'de kapalı bir rejim kurmuşlar, olup bitenleri dışarıya sızdırmamakda veya kendi işlerine elverdiği gibi aktarmaktadırlar. Hâfız Esad Nuseyri hâkimiyetini devâm ettirmek için ikinci bir iktidâr ordusu beslemektedir. Bu ikinci orduya müslümanlar sokulmayıp başında da Hâfız Esad'ın kardeşi bulundurulmaktadır. Zirâ Hafız Esad, resmi orduya güvenememektedir. Ayrıca resmî ordudaki subaylar belli bir rütbeden sonra, eğer (sünni) değillerse terfi edebiliyorlar.

Riyad'da «Fıkıh Konferansı» tertib edildi

● *Bütün İslâm Ülkelerinin Katılacağı konferansta Türkiye'yi 6 kişilik bir heyet temsil edecek*

SUUDİ Arabistan'ın başşehri olan Riyad'da İslâmî tedrisat yapan birkaç üniversite mevcud.. Bunlardan biri de Muhammed İbn-i Es-Suud El-İslâmiyye Suudi Arabistan Devleti'nin kurucusu Muhammed İbn-i El Suud'un adına tesis edilmiş olan bu üniversite (Dar - ül Fünûn) nin rektörü (Dar-ül Fünun Eminı) de Abdullah Türki...

Adı geçen üniversitede 23 Ekim tarihinden itibaren 10 gün devam edecek bir «FIKIH KONFERANSI» tertip edildi. Bütün İslâm ülkelerinin katılacağı bu konferansa Türkiye'yi temsilen de bir heyet davet edildi. Bu heyet İstanbul Müftüsü Abdurrahman Şeref Güzelyazı ile gazetemiz yazarlarından Dr. Mustafa Bilge, Emin Saraç, İsmail Hakkı Şengüler ve Ankara İlâhiyat Fakültesi'nden Prof. Dr. İbrahim Agâh Çubukçu ile Orhan Karmıştan teşekkül etti. Gazetemizde evvelce yazılarını okuduğunuz Dr. Mustafa Bilge bu konferans için Türk tarihinden Fıkhın tedris ve tatbikine dair bir tebliğ hazırladı. Heyet 21 Ekim günü yurdumuzdan ayrıldı. Dr. Bilge'nin intibalarını konferans dönüşünde gazetemizde bulacaksınız

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 SAYI: 44 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazışleri Müdürü: KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

سبيل
Sebil
her şey hak için

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P.O BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
Postscheckonto Nr. 37938 — 300 Hannover
Telefon: 0531 - 85033